

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἀρνεσόμεθά σε ...

Ψίλη Ὁρθοδοξία...»

15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 652—653

Ἔτος ΚΖ.

15 Αὐγούστου 1972 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

Ὑπόμνημα

Τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
τῆς Ἑλλάδος (Παλαιοημερολογιτῶν).

Π ρ ὀ ς

1. Τὴν Α.Ε. τὸν Ἀντιβασιλέα καὶ Πρόεδρον τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως καὶ Γεώργιον Παπαδόπουλον.
2. Τοὺς ἀντιπροέδρους τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Στυλιανὸν Παπαζὸν καὶ Νικόλαον Μανωρέζον.

Εὐλαβῶς λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκδόσωμεν πρὸς τὰς Ὑμετέρας Ἐξουχότητας τὰ ἀκόλουθα:

Τὸ ὁριστὸν θέμα εἰς πᾶσαν διαχείρισιν ἐξουσίας Πνευματικῆς ἢ μὴ, ἀποτελεῖ πρόβλημα διςπάλιντον διὰ τὸν κοινωνικὸν καὶ πνευματικὸν ἀνθρώπον. Ἡ ἐπέμβασις ἀποτελεῖ κατάχρησιν ἐξουσίας, ἡ κατάχρησις πλήττει ψυχὰς καὶ προσβάλλει αἰῶνια. Ἡ Ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πλήττει τὰς ψυχὰς μας, μᾶς προσβάλλει ἐπὶ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ. Σήμερον πληροῦναι τὸ αἰσθημῖά μας, μᾶς ἀγανακτεῖ. Προέρχεται εἰς ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 103)30.6.1972 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α') ἐδημοσιεύθη ὁ ὑπ' ἀρ. 39 Κανονισμὸς τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων.

Ἐἰς τὸν Κανονισμὸν τοῦτον (ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου) περιελήφθη κατὰ κατάχρησιν ἐξουσίας διατάξεις ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΣΑ Εἰς τὴν ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΗΣΤΧΑΣΤΗΡΙΩΝ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας.

Ἡ διαταξὶς αὕτη εἶναι τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἁγίου ὁ ἔχουσα οὔτω: «γ) Ἡσυχαστήρια μὴ ἀνεγνωρισμένα διὰ Β. Δ. ἀλλὰ λειτουργοῦντα ὅλως ἰδιωτικῶς καὶ ἀνήκοντα περιουσιακῶς εἰς ἀτομικὴν κυριότητα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων ρασοφόρων, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν αὐθαίρετως ἐκχωρηθέντα εἰς τινα ἐπὶ ἐραν Ἱερὰν Μονήν Ἡμετέρον ἢ ξένου κλίματος, δέον ὅπως ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἰτήσωνται παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ Ἐπισκόπου τὴν ἀνέγκην τῆς σχετικῆς διαδικασίας, διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν ὡς Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Παρερχομένης ἀποφάσεως τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Ἱ. Σύνοδος προτάσσει τῶν οὐκ ἐν Ἐπισκό-

πον γνωστοποιεί την άνευ άδειας της Έκκλησίας λειτουργίαν... τη άρμοδία άρχη, υποχρεουμένη εις την εφαρμογήν των υπό του Νόμου προβλεπομένων κυρώσεων».

Α'. ΜΙΣΑΛΛΟΔΟΞΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

1. Είναι προδήλος η μισαλλοδοξία της Έπισήμου Έκκλησίας έναντίον της δικής μας Θρησκευτικής Κοινωνίας. Αυτή εξάγεται εξ όθροιστικών και άνευ λαβών φράσεων διατυπωμένων έν τω Νομοθετικώ κειμένω.

Ι δ ο υ Α υ τ α ι :

α) «Ήσυχαστήρια άνήγοντα παρουσιαζώς εις την άτομικήν κυριότητα των έν αυτοίς ΑΣΚΟΤΜΕΝΩΝ ΡΑΣΟΦΟΡΩΝ».

β) «ή τὰ εξ αυτών ΑΤΘΑΙΡΕΤΩΣ έγκωρηθέντα εις τινα έτέραν Μονήν ήμετέρου ή ξένου κλίματος».

1. Είς τὰ ήσυχαστήρια δέν «άσκοῦνται ρασοφόροι», αλλ' έγκαταλιποῦν άφιερωμέναί εις τόν Θεόν άνδρες ή γυναίκες, νομίμως χειροτονηθέντες, άποσκοποῦντες εις την ψυχικήν αυτών σωτηρίαν και θέωσιν.

2. Απώτερος σκοπός της διατάξεως διαφαίνεται ό μετά την διύλισιν των Μονών σφετερισμός της παρουσίας αυτών.

3. Είναι έξωφθαλμος ή κατάχρησις έξουσίας.

Β'. ΑΝΤΙΣΤΗΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

Εν των έν άρχη του Κανονισμού έκκαλουμένων διατάξεων προκύπτει ότι ό Κανονισμός αυτός έξεδόθη βάσει της διατάξεως της παρ. 2 του άρθρου 33 του Ν. Δ'τος 126)1969 «περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος». Επί τούτων παρηγορήα τὰ κάτωθι:

1. Ο Νόμος 126)1969 αποτελεί τόν Καταστατικόν Χάρτην της Έπισήμου Έκκλησίας της Ελλάδος, ΜΟΝΟΝ.

Κατά την παλίως κρατήσαν νομολογίαν των Δικαστηρίων (ιδία του Συμβ. Επικρατείας) είναι παράνομος και άντισυνταγματική πάσα διάταξις άποβλέπουσα εις την επέμβασιν της κρατούσης Έκκλησίας εις τὰ της άσκήσεως της λατρείας ή εις την διοίκησιν πάσης έτέρας θρησκείας, έτεροδόξου Έκκλησίας, του Νόμου δυνάμει της οποίας επεμβαίνει ή Είσισημος εις την λειτουργίαν και διοίκησιν της Ημετέρας Θρησκευτικής Κοινωνίας, αντίκειται προδήλως εις τὰς διατάξεις των άρθρων 1, 7, 9, 14, 16, κλπ. του έν ισχύι Συντάγματος του έτους 1968.

2. Ειδικότερον. Η παρ. 2 του άρθρου 33' του Ν. Δ. 126)1969 λέγει «Τὰ της ιδρύσεως, διοικήσεως και έν γένει λειτουργίας των Έρσων Μονών, τὰ περί

μοναχών και διακονημάτων αυτών ως και πέν ό,τι άφορά εις την βελτίωσιν του μοναχικού βίου έν τή Έκκλησίᾳ τής Ελλάδος, ρυθμίζονται συμφώνως και προς τούς Έρσους Κανόνας, τὰς παραδόσεις και τούς Νόμους δι' άποφάσεις της Έρσας Συνόδου της Έπικρατίας. Τὰ υπό των Κληρικών, μοναχών ή λαϊκών, ιδρυόμενα ήσυχαστήρια ή μοναστικά ιδρύματα, αποτελοῦν νομικά πρόσστα Ιδιωτικού Δικαίου, ιδρύονται κατὰ τὰς διατάξεις του Αστικού Κώδικος και λειτουργοῦν υπό την άποπτείαν του επιχωρίου Μητροπολίτου».

Εκ της έκκαλουμένης έν τω Κανονισμῷ ταύτης διατάξεως προκύπτει:

α) Αυτή άναφέρεται και ρυθμίζει άποκλειστικώς τὰ Ήσυχαστήρια ή μοναστικά ιδρύματα της Έπισήμου Έκκλησίας και ούδεμίαν σχέση έχει με τὰς Έρσας Μονάς της Ημετέρας Θρησκευτικής Κοινωνίας. Συνεπώς ή διά του άνωτέρω Κανονισμού ρύθμισις των άφορώντων τὰς Ημετέρας Έρσας Μονάς είναι παράνομος και άντισυνταγματική ως έκδοθείσα άνευ Νομοθετικής έξουσιοδότησεως.

β) Τι διάταξις άποβλέπει εις τὰ «Ιδρυόμενα ή ήσυχαστήρια ή μοναστικά, ήτοι ρυθμίζει τὰ της ιδρύσεως υπό μορφήν νομικού προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου μέλλοντα να ιδρυθῶσιν τοιαῦτα ήσυχαστήρια, και ούδόλως άναφέρεται εις τὰ ήδη λειτουργοῦντα τοιαῦτα. Συνεπώς ή διάταξις της παρ. γ' του άρθρου 5 του Κανονισμού είναι παράνομος και άντισυνταγματική, ως έκδοθείσα άνευ νομοθετικής έξουσιοδότησεως.

γ) Έν τω άρθρῳ 33 του Καταστατικού Χάρτου και εις έτέρας διατάξεις άναγράφεται ότι τὰ θέματα της ιδρύσεως και διοικήσεως των Έρσων Μονών ρυθμίζονται δι' άποφάσεως της Έρσας Συνόδου. Ήτοι δι' έσωτερικής διατάξεως της Διοικήσεως της Έπισήμου Έκκλησίας. Ούδαμῶ δέ του Νόμου άναγράφεται ότι ή άπόφασις της Έρσας Συνόδου αποτελεί κανονισμόν δημοσιευόμενον διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, έχοντα ισχύν Νόμου. Συνεπώς ή περί των Ημετέρων Μονών διάταξις περιληφθεῖσα εις άπόφασιν της Έρσας Συνόδου της Έπισήμου Έκκλησίας ρυθμίζουσα τὰ έσωτερικά ταύτης, είναι άνίσχυρος, μη δυναμένη να έκτελεσθῇ παρά της Πολιτείας έναντίον της Ημετέρας Έκκλησίας.

Γ'. ΣΤΗΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ.

Πρό ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ έτών έξεδόθη τὸ Νομ. Δίγμα της 18)25 Ιανουαρίου 1923 διά του οποίου εισήχθη έν Ελλάδα ΜΟΝΟΝ τὸ Γρηγοριανόν Ημερολόγιον και ούχι τὸ Έορτολόγιον.

Ο Νόμος ούτος ισχύει και σήμεραν μη καταργη-

θεις και δοξει:

Ἄρθρ. 1 παρ. 3. «Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἱερὸν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γενεῇ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐορτῆς.

Ἄρθρ. 1 παρ. 4. «Ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25 Μαρτίου καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς καίμενους νόμους ἐορτάσονται καὶ ἐξαιρετοὶ ἡμέραι ἐνδιδάσκονται κατὰ τὸ ἱουλιανὸν ἡμερολόγιον».

Τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐορτολογίου ἐνήργησεν Ἐπαναστατικῶς καὶ ἀντὶ συμπτώσεως τῆς Πολιτείας ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία διὰ πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῇ συμμετοχῇ μόνον 25 ἐκ τῶν 60 ἐπισκόπων.

Παροδόξως ἡ Πολιτεία ἀνεγνώρισε σιωπηρῶς τὴν μεταβολὴν ταύτην καὶ οὕτω μετεβλήθη τὸ ἐορτολόγιον DE FACTO κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Νόμον καὶ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐδωρόθη τὴν μεταβολὴν ταύτην ὡς παρὰ νόμον, καὶ ἀντικανονικὴν καὶ συνέχισε καὶ συνεχίζει τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον, χωρὶς νὰ διαταράσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ νὰ προσβάλλῃ τὰ χρηστὰ ἥθη.

Ἐρ' ὅσον ὁμως ἡ Πολιτεία ἀνεγνώρισε τὴν ταύτην μεταβολὴν, ἡμεῖς προηλθόμεν εἰς τὴν ἰδιοὺν ἰδίαν ἡμῶν Θρησκευτικῆς Κοινωνίας σωματικῆς μορφῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας (ΑΑ' Κανόνα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Α' Κανόνα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Ε' τῆς Συνόδου τῆς Ἀντιοχείας, ΙΕ' Κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου κλπ. (Ὅρατε Συνταγ. Ρώμης — Ποτλῆ 4ον σελ. 89).

Α' ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΗΜΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, λειτουργοῦσα ἐπὶ πενήτηντα ἔτη ἀνεγνώρισθη ὑπὸ τῆς Ἐπιστάτης, τῆς Νομολογίας τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς Πολιτείας.

Ἰδού αἱ ἀποδείξεις:

1. Ἀνεγνώρισθη ὡς θρησκευτικὴ Κοινωνία σωματικῆς μορφῆς διὰ τῆς ἐπ' ἀριθ. 4590)1935 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Πανελληνίως θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ Ὁρθόδοξος κοινωνία».

2. Ὁ Πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ἔτει 1932: «Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀκολουθοῦντων τὸ Παλαιὸν Ἐορτολόγιον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν τῶν καθηκόντων σύμφωνα με αὐτό. Ἡ φρικτὴ διέξοδος εἶναι νὰ κάμωμεν ἰδικίαν τῶν Ἐκκλησιᾶν κλπ.».

3. Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δι' ἐπανειλημμένων ἐγγράφων του ἀνεγνώρισε τὴν νόμιμον ἰδρυσιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης διὰ τῶν ἐπ' ἀριθ. 132010)1966 καὶ 40289)1967) ἐγκυκλίων του

πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τοῦ κράτους ἐνετείλατο τὴν ἀποσφράγισιν τῶν Ν. αὐτῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἀθέτου φερίας τῆς Ἐπιστάτης Ἐκκλησίας.

5. Ἡ Συνταγματικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος περιέλαβεν ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐπιμενευτικῆς δέλωσιν κατ' ἣν «Εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅσον ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως περιλαμβάνεται καὶ τὸ θρησκευεῖσθαι κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον». Ἡ δέλωσις αὕτη τελικῶς δὲν περιλήφθη ἐν τῷ Συντάγματι 1952 ὡς αὐτόνοητος.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος 1968 εἶναι πασιδῆλως προστατευτικαὶ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

7. Οἱ μεγιστάνες τῆς Ἐπιστάτης Γιδόπουλος, Βασιλέτσος καὶ Ἀνδρουτσός, ἐπὶ ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐγνωμοδότησαν ἐν ἔτει 1933 ὅτι νόμιμως λειτουργεῖ ἡ Ἐκκλησία τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

8. Ὁ τότες Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης Π. Σμαίλης ἐξέδοτο Μονογραφίαν ἐν ἔτει 1956 «Περὶ τοῦ κύρους τῶν γάμων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν» ὑποστηρίζων τὴν νομικὴν, Κανονικὴν καὶ Συνταγματικὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

9. Ὁ καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἰωάν. Σόντης διὰ τῆς ἀπὸ 25.9.1965 γνωματεύσεώς του (ἰδρᾶτε ταύτην εἰς Νομικὸν Βῆμα 13ον, σελ. 993) δέχεται τὴν νόμιμον ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Θρησκευτικῆς Κοινωνίας ἡμῶν.

10. Ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀκολουθοῦν καὶ σήμερον τὸ Παλαιὸν Ἐορτολόγιον, αἱ Ἐκκλησίαι Σερβίας, Ποβονίας, Ρωσίας, τὸ Πατριάρχιον Ἱεροσολύμων, αἱ Μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὅρους κλπ. ἥτοι 4)5 τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

11. Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀνεγνώρισθη ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἀντικαμμουνιστικῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ὑπερορίου Ἐκκλησίας.

Ε'. ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Αἱ Ἱερὰι Μοναὶ τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας διέπονται:

1) Μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἥτοι τῆς ἀπὸ 30) 31 Δεκεμβρίου 1923 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως (ἄρθρον 29).

2) Τοῦ Νόμου 671)1943.

3. Ἡδὴ ὑπὸ τῶν διατάξεων ὡς εἴρηται τῶν ἀρθρῶν 33 τοῦ Νομ. Δ)τος 126)1969 καὶ τοῦ Κανονισμοῦ ἐπ' ἀριθ. 39.

ΣΤ'. ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ

Ὡς ἐλέχθη, ἡ Θρησκευτικὴ Κοινωνία ἡμῶν εἰ-

ναι ανεξάρτητος καὶ ἄσχετος πρὸς τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ βάσει τῆς καθιερωθείσης Συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοτελείας τῶν Ἐκκλησιῶν, δὲν διέπεται ὑπὸ οὐδεμιᾶς διατάξεως Νόμου ἀφορώσης τὴν ἐπίσημον ἐκκλησίαν.

Αἱ διατάξεις περὶ τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἦτοι αἱ περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου περὶ κλήρου, περὶ Μονῶν κλπ., ὡς εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ρητῶς ἀναγράφεται, ἀφορῶν μόνον τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ οὐδεμίαν ἄλλην παρὰ τὴν ἑαυτῆς ἰδίαν. Ὁ ρόλος αὐτῆς ἐστὶν ὁ ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἀπορρέουσιν οἱ ἱεροὶ καὶ ἱεροῦχοι.

Κατὰ ταῦτα αἱ περὶ Ἱερῶν Μονῶν διατάξεις τῆς ἐπίσημου Ἐκκλησίας, οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν Μονῶν τῶν παλαιομερολογιτῶν.

Αἱ διατάξεις αἱ διέπουν τὰς Μονὰς ἡμῶν καὶ ἄλλων Ὁρθόδοξων κοινωνιῶν περιλαμβάνονται εἰς τοὺς Κανόνας Δ' τῆς ἐν Χαλκηδόνι Τετάρτης Οἰκουμένης Συνόδου εἰς τὸν Α' Κανόνα τῆς ἐν Κων(σταντιν)πόλεϊ Πρωτοδευτέρως Συνόδου, εἰς τὴν Νεαράν 5 τοῦ Ἱουστινιανοῦ καὶ ἐν γένει εἰς τὸ Κανονικὸν Δίκαιον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Παραλλήλως πρὸς τὰς Κανονικὰς ταύτας διατάξεις ἰσχύουν καὶ αἱ περὶ ἱδρύσεως Σωματείων διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου. Κατὰ τὸ Δίκαιον τοῦτο τὸ σωματεῖον ἀποτελεῖ ἑνωσὶν προσώπων πρὸς ἐπιδίωξιν ὁρισμένου σκοποῦ μὴ κερδοσκοπικοῦ. Τὰ ἐγκεκριμένα δικαστικῶς σωματεῖα ἡμῶν ἐδημιουργήθησαν διὰ τῆς ἐνώσεως ὅλων ἐκείνων τῶν προσώπων ἅτινα πιστεύουν εἰς τὸ Παλαιὸν Ἑορτολόγιον καὶ ἔχουν σκοπὸν τὴν τέλεσιν τῆς λατρείας κατὰ τὸ ἑορτολόγιον τοῦτο καὶ ἐν ἰδίῳ Ναοῖς καὶ εἰς ἰδίᾳς Μονὰς ἐγκαταβίωσιν τῶν ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ θέωσιν.

Βάσει τῶν καταστατικῶν τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν σωματείων ἱδρύονται καὶ λειτουργοῦν ἀπὸ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ ἡμῶν ἐν τῷ Κράτει. Διὰ τὴν ἱδρυσιν τῶν Μονῶν οὐδεμία ἀπαιτεῖται προᾶξις τῆς Πολιτείας, ἦτοι Β. Δ)γμα ἢ ἄλλη προᾶξις.

Ἀποκροοῦμεν τὴν διδομένην ἐφημερίαν ὅτι αἱ ἱδρυθεῖσαι παρ' ἡμῶν Μοναὶ καὶ ἡσυχαστήρια ἀποτελοῦν «Ἰδρύματα», καθ' ὅσον κατὰ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον ἱδρύματα ἀποτελεῖ ἡ διάθεσις περιουσίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὁρισμένου σκοποῦ. Ἦτοι πρωταρχικῶς καὶ κύριος ὅρος τῆς ἐννοίας τοῦ ἱδρύματος εἶναι ἡ διάθεσις περιουσίας. Τῶν Μονῶν κύριος σκοπὸς δὲν εἶναι ἡ περιουσιακὴ διάθεσις, ἀλλὰ ἡ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ βίωσις πλειόνων προσώπων ἀποσκοπούντων νὰ διέλθωσιν τὴν ζωὴν των ἐν προσευχῇ, ἀγνείᾳ, ἐργασίᾳ καὶ ἀσκητικῇ διὰ προσηλώσεως πρὸς τὸ θεῖον, ἀπαλλασσάμενοι τῶν ἀνθρωπίνων ἀτελειῶν.

Ἄρα, διὰ τὴν ἱδρυσιν Μονῆς οὐδεμία προᾶξις

ἀπαιτεῖται τῆς Πολιτείας, πλὴν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Σωματείου δικαστικῶς.

Ἐν συνεχείᾳ αἱ ἱδρυόμεναι Μοναὶ συντάσσουσιν Ἑσωτερικὸν Κανονισμὸν λειτουργίας αὐτῶν, βάσει τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Σωματείου καὶ τῶν Ἱερῶν ὡς ἀνωτέρω Κανόνων.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης ὑποστηριζομένην ὁρθὴν γνώμην (ἴδετε Γνωμ. Ἰωαν. Σόντη, ἐνθα ἀνωτέρω) βάσει τῶν Συνταγματικῶν Ἐλευθεριῶν ἡ σήμερις παλαιομερολογητικῆς ἀδελφότητος ἐν ἡσυχαστηρίῳ εἶναι νόμιμος, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο προᾶξις τῆς Πολιτείας.

Ὁ κ. Καθηγητὴς στηρίζει τὴν γνώμην του ταύτην καὶ ἐπὶ ἐτέρας βάσεως ἦτοι εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ προσήλωσις ἡμῶν εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ἔχει ἀναχθῆ, ἀδιάφορον ὁρθῶς ἢ μὴ, εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν σκοπὸν τῆς συνειδήσεως. Ἐπομένως συμφάνος τῷ Συντάγματι ἀπολαύομεν, ἐν τῷ τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου, τῆς ἐλευθερίας θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταυρίζεσθαι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν δοξασίαν ἡμῶν συνδεομένων σκοπῶν, πᾶσα δὲ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς ἐλευθερίας ταύτας εἶναι ἀνίσχυρος (ἴδετε πλήρη ἀνάλυσιν εἰς Μονογραφίαν Π. Σμαίλη, ὡς ἀνωτέρω).

Ζ' ΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΥ, ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ

Ἡ ἡμετέρα Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία Γ. Ο. Χ. τελεῖ ὑπὸ ἀσπρῇ διωγμῶν τῆς ἐπίσημου Ἐκκλησίας. Ἀναρίθητα τὰ δεινὰ τῶν ὁπαδῶν ἐπὶ 50ετίαν σχεδόν. Ἐστερήθησαν πολλάκις τῶν δύο πολιτισμότερων ἀγαθῶν τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας. Οἱ Ναοὶ καὶ αἱ Ἱερὰ καὶ Μοναὶ μας ἐστραγγίσθησαν, οἱ ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ μας ἀπεσχηματίσθησαν βιαίως, κάθε ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια κατεργασμένη. Πολλάκις ἐτελέσαμεν τὰ θρησκευτικὰ μας καθήκοντα εἰς σπήλαια καὶ ἀποκρύφους τοποθεσίας. Οἱ γάμοι τῶν ὁπαδῶν τῆς Ἱερολογούμενοι ὑπὸ τῶν ἱερῶν μας θεωροῦνται ἀντιπρόστατοι μὲ ὅλας τὰς συνεπειὰς τῆς ἐξωγάμου οἰκογενείας.

Η' ΕΞΑΨΙΣ ΠΑΘΩΝ

Ἡ Ἑθνικὴ Ἑπαναστατικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀντιβασιλέως — Πρωθυπουργοῦ Κου Γεωργ. Παπαδοπούλου ἐξηγγέλατο καὶ ἐξαγγέλει συνεχῶς κράτος Δικαίου, ἰσονομίαν καὶ ἰσχυρίαν. Ἐσχάτως ἐπηγγέθη τὴν ἑνωσιν καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν ἐξαφάνισιν τῶν παθῶν, τῶν θρησκευτικῶν μισαλλοδοξιών, τὴν κατάργησιν τῆς ἐπερβάσεως καὶ καταχρήσεως τῶν ἐξουσιῶν.

ΛΙΣΘΗΜΑ ΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕΩΣ

Ἑ γ υ ύ υ λ ι ο ς

Πρὸς

Τὸν ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸ εὐσεβέστατον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καὶ εὐλογία.

Εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς ρευστότητος τῶν πάντων καὶ τῆς ἀποκαλύπτου πλέον προδοσίας τῆς Ἀρχαίου Ὁρθοδοξίας ὑπὸ τῶν γνωστῶν τοῖς πᾶσι προσώπων, ἡ Μαστουριὰ ἡμῶν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία φυλάττει ἀπαράρακτον τὴν ἱερὰν τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Παράκαταθήκην, καθίσταται κάρφος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Οἰκουμενιστῶν καὶ πάντων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

ΜΑΣ ΚΑΤΕΧΕΙ ΑΦ' ΗΣ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΩΝ ΩΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΤ ΤΗ' ΑΡΙΘ. 39 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΤ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Θ' ΑΙΤΗΜΑ ΜΑΣ.

Μὲ ἀγῶνας, δάκρυα, φυλακίσεις, ἀπασχηματισμοὺς καὶ παντὸς εἶδους ἐξευτελισμοὺς καὶ ταπεινώσεις ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη, κατορθώσαμεν ἤδη μὲ τὴν προστασίαν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξασφαλίσωμεν μίαν ἡρεμὴν λειτουργίαν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἡσυχαστηρίων μας.

Αἰτούμεθα τὴν ἀμεσον ἐπέμβασιν τῆς Πολιτείας διὰ τὴν κατάργησιν τῶν βαρβάρων καὶ ἀπανθρώπων ὡς ἀνωτέρω καθ' ἡμῶν διατάξεων.

Ὅτι ἀπεκτήσαμεν μὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ταπεινώσεις, **ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΟΣΙΑ ΜΑΣ**, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τὰ ὑπερασπίσωμεν καὶ μὲ τὸ αἷμα μας ἀσάφη.

Διὰ πᾶσαν διασάλυσιν καὶ διὰ πᾶσαν ἀναταραχὴν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεύθυνος ἡ Ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἀδικίας καὶ τὴν νομιμὴν κατοχέρωσιν τῶν ἀναφαίρετῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, ὡς Ἐλευθέρων Ἑλλήνων πολιτῶν.

Εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ ὑποβολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων ἡμῶν εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, διότι τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ «Κρατικὴν ἐπιτήρησιν» οἷαν «τῶν Κρατικῶν λειτουργῶν» **ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΚΡΑΤΙΚΗΝ.**

Μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος
ΑΓΓΕΛΙΟΣ

Τῆρξε, κατὰ τὴν διαφρεθεύσαν πεντηκονταετίαν, τὸ κραταιότατον ὁδόφραγμα διὰ πᾶσαν ἄλλην κατολισθήσιν εἰς καινοτομίας, αἱ δὲ σωτήριοι ἐπιπτώσεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐφ' ὅλης τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναγνωρίζονται ὑφ' ὅλων τῶν συντηρητικῶν Ὁρθοδόξων τῆς Οἰκουμένης.

Μεγάλη λοιπὸν εἶναι ἡ ἀξία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποστολή τῆς Θεοουσιότητος καὶ Θεοκυβερνήτου Ἐκκλησίας ἡμῶν, διὰ τοῦτα δὲ καὶ αἱ κατ' αὐτῆς λυσσώδεις ἐπιπτώσεις τῶν ἀντιφρονούντων.

Ἐπειδὴ δὲ πᾶσαι αἱ μέχοι τοῦδε στηθεῖσαι παγίδες «ἐν ᾧ ἡ ἐπορευόμεθα» συνεντρίβησαν ὑπὸ τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, «ἐκρηξαν» πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν κατ' αὐτὰς ἑτέραν τὴν ἀνάλυσιν:

Ὅλος ἀδοξέως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 103) 30.6.72 φύλλον τῆς ἐφημερίδος, τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑπ' ἀριθ. 39 Κανονισμὸς «περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν ἡσυχαστηρίων» εἰς τὸ ὅν ἀρθρον τοῦ ὁποίου (σελὶς 792) ἀναγράφεται ὅτι πάντα τὰ μὴ ἀναγνωρισμένα διὰ Β. Δ. ἡσυχαστήρια, καὶ τοιαῦτα εἶναι ὅλα τὰ ἡμέτερα, ἐὰν ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἤτοι μέχρι τέλους τοῦ ἐ.ε. δὲν ὑπαχθῶν εἰς τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας (τῆς Νεοσημρολογητικῆς), ἐκδιώκονται οἱ Μοναχοὶ ἐξ αὐτῶν, ἀποξενούμενοι τελείως ἐκ τῆς ἀτομικῆς τῶν περιουσίας, ἔστω καὶ ἂν ἀφιερῶθαι αὐτὴ εἰς Μονὴν τινὰ τοῦ Ἀγίου Ὄρους.

Ἀντιλαμβάνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω πᾶς τις ὅτι πρόκειται περὶ ἀποφάσεως εὐλημένης πρὸς διάλυσιν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, διότι τὴν διάλυσιν τῶν ἱερῶν ἡμῶν Μονῶν θὰ ἀκολούθησιν καὶ ἡ δήμεσις τῶν ἱερῶν ἡμῶν Ναῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ! εὐρισκόμεθα πρὸ μεγίστου κινδύνου, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τοῦ ὁποίου κινούμεν εἰς εἰρηνικὸν συναρθεμόν ἀπὸ σήμερον ἅπαν τὸ Χριστιανικὸν πλῆρωμα τῆς διὰ πνεῦμα καὶ ὕδατος διερχομένης Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἄπαντες, ὡς εἰς ἄνθρωπος, πρέπει νὰ ἀγωνισθῶμεν κραταιῶς 1) διὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς Ἱεροὺς ἡμῶν Ναοὺς προσευχῶν, 2) δι' ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων πολλῶν, ὁργανώσεων καὶ ἀτόμων πρὸς τοὺς ἀρμοδίους.

Ὁ ὡς ἄνω κανονισμὸς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκχρησασθῇ εἰς ἡμᾶς, διότι ἡμεῖς ἀπὸ πεντηκονταετίας διεκώλυμεν πᾶσαν σχέσιν καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὴν Διοκούμενην Ἐκκλησίαν, διὰ λόγους θερηκευτικῆς συνειδήσεως. Ἄν εἴμεθα αἰσιοπρόβητα διὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσων ἰσχυρὰς εἰς τὴν μάνδραν των.

Θάρρος, ἀνταρτήρησιν καὶ πενιχρίαν συνιστῶμεν εἰς πάντας «νεαρόδριον» ἐστὶ καὶ θάπτον παρελεύσεται καὶ τοῦτο. Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Προδυνταρ-

Ἀδρόα Τηλεγραφήματα Διαμαρτυρίας

Ἐξοχώτατος

Γεώργιον Παπαδόπουλον Προσφυτουργόν,
Στυλιανόν Πατταζόν Αντιπρόεδρον
Νικόλαον Μακαρέζον Αντιπρόεδρον
Ἰωάννην Λαδάν Ὑπουργόν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Ἀπόστολον Βογιατζήν Πρόεδρον Συμβουλευτικῆς
Ἐπιτροπῆς
Ἀδαμάντιον Ἀνδροντσόπουλον Ὑπουργόν Ἑσωτε-
ρικῶν
Ἐφημερίδες «Ἀκρόπολιν», «Βῆμα»
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλέξανδρον, Κάνιγγος 32, ΑΘΗΝΑΙ.

Ἐξοχώτατε

Πονηρότατον κατασκευάσμα κρατούσης Ἐκκλη-
σίας εἰς θάρος ἡμῶν, δημοσιευθὲν εἰς ἐφημερίδα
Κυβερνήσεως 30 Ἰουνίου 1972 ἀποσκοποῦν ἀπαγὴν
ἡμετέρων Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων, μετὰ
φρίκης ἀποτροπιασμοῦ καὶ βδελυγμίας ἀποκρούομεν
καὶ καταδικάζομεν.

Ἀδούλωτοι εἰς τὸ φρόνημα δὲν θὰ ὑποκλίνω-
μεν εἰς τοιοῦτους ἐκβιασμούς.

Διὰ πίστιν πατέρων μας εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ θυ-
σιασθῶμεν, νὰ γίνωμεν ὁλοκαυτώματα ὡς τὸ Ἀρ-
κάδι.

«Μολὼν Λαβέ» προγόνων μας θὰ ἡχῇ στερ-
τορείας εἰς ἀπάσας Ἱερὰς Μονὰς μας.

Ἡ πίστις μᾶς κάμνει λέοντας πῦρ πνέοντας.

Δὲν θὰ προδώσωμεν αὐτήν.

Δὲν θὰ ὁρροδῇσωμεν πρὸ οὐδενός. Πρὸς ἀπο-
φυγὴν ἄνευ προηγουμένου συνεπειῶν καὶ ἵνα μὴ ὡς
Ἔθνος ἐκτεθῶμεν, καθὼς Ἰρλανδία, σήμερον, πα-
ρακαλοῦμεν ὅπως ἐπέμβητε καὶ περιφρουρήσητε ἅ-

γός, ὅστις προσφάτως διεκήρυξεν ὅτι σκοπὸς τῆς Ἑ-
θνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἐνοποίη-
σις καὶ ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Διοικοῦσαν
Ἐκκλησίαν τοιαύτας ἐνεργείας δυναμένας νὰ ἐξά-
ψαν θρησκευτικὸν φανατισμὸν καὶ νὰ δημιουργή-
σων φηκτικὸν κλονισμόν καὶ διαιρέσεις εἰς τὸν πε-
ριστάσιον Λαὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὴ ὑπὸ τὰς κοινὰς
περιστάσεις, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Οἰκουμένη.

Μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς διὰ τὸν Χριστὸν ὑπα-
κοῆς σας καὶ τὴν συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἡμετέρας
ἐποδείξεις ἐπειλογοῦμεν ὑμᾶς Πατρικῶς.

«Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, εἶδη μετὰ πάντων ὑμῶν» Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλέξανδρος

παῖς διὰ παντὸς ἐκατομμύρια εὐσεβεστάτου λαοῦ μας,
διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἀποδίδοντες θρησκευτι-
κὴν ἐλευθερίαν, ἣν ἀπολαμβάνουν σήμερον πάντες
Ἕλληνες.

Ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν ἀκαινοτόμητον Ἐκκλησίαν
Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἰσχύον Β. Διατάγματι 1923 καὶ ἀ-
ποφάσεις Πανορθόδοξων Συνόδων 1583—1587—
1589 κ.λ.λ.). Οὐδεμίαν σχέσιν καὶ ἀναφορὰν ἔχομεν
πρὸς καινοτομήσαν καὶ κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν.

Ἐξοχώτατε,

Μνηθῆτε εὐσεβεστάτους καὶ ἁγίους Βασιλεῖς
καὶ Αὐτοκράτορας, οὓς ἐτίμησεν καὶ ἐδόξασεν Θεὸς
καὶ ἄνθρωποι καὶ ἐνεργήσατε μὲ θάρρος καὶ ἀνδρείαν,
ἅτινα σᾶς διακρίνουν καὶ περισώσατε λαὸν καταδι-
ναστευόμενον ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνα.

Ἡ πράξις σας αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ χρυσὴν σε-
λίδα λαμπρᾶς ἱστορικῆς καὶ ἀνεπανάληπτως συνετῆς
καὶ δραστηρίου διακυβερνήσεως προσφιλοῦς πατρί-
δος ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑΤΕΝΤΙΟΣ

Ἐξοχώτατε

Δημοσιευθεῖσαν εἰς Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως 30
Ἰουνίου 1972 ἀπαγὴν ἡμετέρων μονῶν καὶ ἡσυχ-
στηρίων ἀποκρούομεν καὶ καταδικάζομεν ἀδούλωτοι
εἰς τὸ φρόνημα δὲν θὰ ὑποκλίνωμεν στοὺς ἐκβιασμούς
διὰ πίστιν Πατέρων μας καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα μας
εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ θυσιάσωμεν, δὲν θὰ προδώσωμεν
τὴν πίστιν μας, δὲν θὰ ὁρροδῇσωμεν πρὸ οὐδενός
οὐδεμίαν σχέσιν καὶ ἀναφορὰν ἔχομεν πρὸς καινοτο-
μήσαν καὶ κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν. Ἐξοχώτατε μνη-
θῆτε εὐσεβεστάτους καὶ ἁγίους Βασιλεῖς οὓς ἐτίμησε
καὶ ἐδόξασε Θεὸς καὶ ἄνθρωποι καὶ ἐνεργήσατε μὲ
θάρος καὶ ἀνδρείαν ἅτινα σᾶς διακρίνουν καὶ πε-
ρισώσατε λαὸν καταδιναστευόμενον ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνα.
Ἡ πράξις σας αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ χρυσὴν σελίδα λαμ-
πρᾶς ἱστορικῆς καὶ ἀνεπανάληπτως συνετῆς καὶ δρα-
στηρίου διακυβερνήσεως προσφιλοῦς πατρίδος ἡμῶν.

Ἐπίσκοπος Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ.

Ἐξοχώτατε

Ἐπιχαλούμεθα ὑμετέραν προστασίαν καὶ νομι-
κὴν κατοχέρωσιν ἐλευθέρως ἀσκήσεως θρησκευτικῶν
ἡμῶν καθηκόντων κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀναγιγνωσκόμενον
Διοικούσης Ἐκκλησίας περὶ διαλύσεως ἡμετέρων Ἱ-
ερῶν Μονῶν.

+ Ὁ Διαικείας ΑΚΑΚΙΟΣ

ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁμογενεῖς Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς πληροφρονηθέντες ἐνεργείας Διοικούσης Ἐκκλησίας Ἑλλάδος πρὸς διάλυσιν ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, διαμαρτυρεῖται ἐντόνως. Στόπ. Παραιταλούμεν Ὑμετέραν Ἐξοχώτητα θέσατε ὑπὸ προστασίαν ἡμῶν ἐθνικόφρονος μοναστικῆς τάξεως Στόπ. Ἀλλοδαποὶ ἐμεταλλευθοῦν διὰ τοῦ Τύπου καὶ Ραδιοφώνου καταπιεστικά μέτρα ἐναντίον παλαιοημερολογητῶν.

Ἐν ὀνόματι χιλιάδων ἐθνικοφρόνων Παλαιοημερολογητῶν Ἀμερικῆς.

Ἐπίσκοπος Ἀστορίας, ΠΕΤΡΟΣ, Ἐξαρχος Ἀμερικῆς.

Ἐξοχώτατε

Ἐπικαλούμεθα ἅμεσον Ὑμετέραν ἐπέμβασιν κατὰ ἐκνόμου ἀποφάσεως Διοικούσης Ἐκκλησίας, περὶ διαλύσεως ἡμετέρων Ἱερῶν Μονῶν, σύμπτως Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς Παλαιοημερολογητῶν ἱστάμενος μετ' ἀρροσιώσεως παρὰ τὸ πλεονόν Ἐθνικοφροῦ Κυβερνήσεως αἰτεῖ πᾶν δικαίως ὑπεράσπασιν ἐλευθερίας θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ νομικῆν κατοχύρωσιν αὐτοῦ.

Ὁ Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἐξοχώτατε,

Ἐπικαλούμεθα Ὑμετέραν ἐπέμβασιν καὶ προστασίαν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἡμετέρων Ἱερῶν Μονῶν καὶ πλήρην κατοχύρωσιν ἐλευθερίας θρησκευτικῆς ἡμῶν συνειδήσεως πρὸς διατήρησιν τῆς πολιτικῆς γαλήνης εἰς τὴν Ἑλλάδα μας.

Ὁ Εὐρίπαιος ΠΑΥΣΙΟΣ

Ἐξοχώτατε

Συνεπεία δημιουργηθέντος σχίσματος ὑπὸ Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἕνεκα ἡμερολογιακῆς καινοτομίας 1924 διεκόψαμεν ἔκτοτε κανονικῶς, ὡς γνωστόν, πᾶσαν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν, ὑπαγωγὴν καὶ ἐξάρτησιν. Στόπ.

Τούτου ἕνεκα, πάντες ἡμεῖς οἱ τὰ πάτρια φρονούντες ἔξωσθέντες ὑπὸ καινοτομημάτων ἐκ Ναῶν καὶ Μονῶν τῶν Πατέρων ἡμῶν ἡναγιάσθημεν, καὶ μάλιστα οἱ ἐξ ἡμῶν ἀσπασθέντες τὸ μοναχικὸν πολιτεῖμα, ὅπως διαθέσωμεν καὶ διαθέτομεν ἐπὶ μίαν ἥδη πεντηκονταετίαν τοὺς ἰδίους ἡμῶν Οἴκους, τὸ σύνολον τῆς ἀτομικῆς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν παρουσίας, τὰς συντάξεις γερόντων, ἀσθενῶν, δορανῶν, χηρῶν καὶ τὴν ἰσόβιον προσωπικὴν, ἐντατικὴν ἐργασίαν πρὸς ἱδρυσιν νέων ἰδιοκτητῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μοναστικῶν συγκροτημάτων, ἐν οἷς νὰ λατρεύεται ὁ Θεὸς συμφῶνως ταῖς ἐντολαῖς καὶ ταῖς διατάξεσι τῶν ἀγιωτάτων ἡμῶν Πατέρων. Στόπ.

Ἐκ τῆς Θεοφιλῆς προσφορᾶς ἡμῶν ταύτης ἐκατοντάδες ἰδιοκτητῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μοναστικῶν

συγκροτημάτων, ὑποκειμένων πνευματικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ἱδρύθησαν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν καὶ ἐπὶ σειρὰν ἥδη δεκαετηρίδων ἐκκληροῦσι ἱερὰν αὐτῶν ἀποστολήν. Στόπ.

Ἰδρύματα προφανῶς ταῦτα ἔχουσα ἐν ἡμῇ ἐπίσημος Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία καὶ ἐν ἀναίτητῃ τρόπῳ ὑπαγωγῆς αὐτῶν ἔστω καὶ ἀκουσίως ὑπὸ δικαιοδοσίαν αὐτῆς, προσέβη ἴσως εἰς δημοσίευσιν ἐν Ἐφημερίδι Κυβερνήσεως (τεύχος Α' Ἀριθ. φύλλου 103) 30.6.1972) ὑπ' ἀριθμὸν 39 νεοσυνταγέντος Κανονισμοῦ αὐτῆς. Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Μονῶν καὶ τῶν Ἡσυχαστηρίων». Στόπ.

Νομιμοφανὲς ἢ ἐνέργεια ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑποκειμένων αὐτῇ Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων πᾶσα ὁμῶς κατὰ τῶν ἡμετέρων ἰδιοκτητῶν ἱδρυμάτων ἐπέκτασις ταύτης ἤθελε ἀποτελέσει πρᾶξιν τελείως ἀπαράδεκτον καὶ ἀνεπίτρεπτον, καθὼ ἀντισυνταγματικὴν ὡς καταδυναστεύουσαν ἐλευθερίαν θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ καταλύουσαν ἱερὸν ἰδιοκτησίας θεσμὸν. Στόπ.

Εἶναι ἀκατανόητος ἐν τῷ αἰῶνι δίωξις ἕνεκα θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ μάλιστα ἐκ μέρους Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Οὔτε εἶναι δυνατόν ἡ Ἀρχὴ αὕτη νὰ νομοθετῇ δι' ἄλλότρια εὐκτήρια καὶ νὰ ἀπαλλοτριώγῃ αὐτὰ ὑπὲρ ἑαυτῆς!!! Στόπ.

Μὴ ὀρροδήσαντες πρὸ κομμουνιστικοῦ κινδύνου εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν ἱερὰ ἡμῶν σπηνώματα ἀκροπόλεις καὶ ὀρηγῆρια ἀντικομμουνιστικῶν ἀγώνων, οὐδόλος θέλωμεν ὑστερήσει εἰς τὸ νὰ ἀναδειξώμεν ταῦτα καὶ ὀλοκαυτώματα ὑπὲρ τῆς Ἀγίας Ὁρθοδοξίας. Στόπ.

Διὰ ταῦτα διαμαρτυρούμενοι ἐπικαλούμεθα κυβερνητικὴν Ὑμῶν Πρόνοιαν καὶ ἰσχύν, ὅπως ἐλευθέρως καὶ Ὁρθοδόξως θρησκευόμεθα ἐν ἰδίοις ἡμῶν εὐκτηρίοις οἴκοις οἵτινες δεόν ὅπως προστατεύονται ὑπὸ τῶν νόμων καὶ ὅχι νὰ διάκωνται, ἀγαθόν, ὅπερ καὶ εἰς σὺντάς ἐτι τὰς πολιτικῆς ἐν τῇ χώρᾳ αἰρετικῶς δοξασίας ἀκαλύτως παρῆγεται. Στόπ.

Ζητοῦμεν τὴν προστασίαν τῶν νόμων. Στόπ.

Μετὰ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ ἀπείρων εὐχῶν Διὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κρονίτης Κουβαρᾶ Ἀττικῆς + Καθηγούμενος.

Βίκτωρ Ματθαίου

καὶ Σύνοδεία

Παρόμοιον ἐστάλη καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιμ. Ἀντωνίου Θανάση

Ἐξοχώτατε

Ὑμῶντι φρονὴν διαμαρτυρίας δι' ἀκατανόητον καὶ ὑστερόβουλον κατασκευάσμα Διοικούσης Ἐκκλησίας Ἑλλάδος, δημοσιευθὲν εἰς ὑπ' ἀριθμὸν 103)30.6.1972 ΦΕΚ ἀποσκοποῦν εἰς δολίαν ἐφαρπαγὴν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων ὑπὸ ἐπιχωρίων ἐπισκόπων οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἐπ' αὐτῶν ἔχοντων στόπ.

Ἐξοχώτατε ἡ ὑποφαινόμενη ἀφιερωθεῖσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῆς ἐκ παιδῶν ἡλικίας Ἰδρῦσα πρὸ τεσσαρακονταετίας ἐξ ὁλῶς ἀτομικῆς καὶ προσωπικῆς περιουσίας Ἱ. Μονὴν Ὁσ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου ἐν Αυτοβύρσει Ἀττικῆς, ἐν ἡ ἀσκούμεθα περὶ τὰς 70 μοναχάς τὸν κατὰ Θεὸν Μονήρη προσσωπικῶς γαλουχηθεῖσα εἰς νόμια ἀμωμήτου ἡμῶν Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ἡμπίλους τοῦ μεγαλείου τῆς ἀθανάτου καὶ φωτοδοτῆδος ἁγιοτάτης καὶ πανενδόξου πατρίδος μεγάλης Ἑλλάδος ἠνέχθηκα ἕνεκα ταύτης νά καταδικασθῶ τρεῖς φορές ἀπὸ τὰ γερμανικά Στρατοδικεῖα εἰς θάνατον ἕνεκα τῆς πατριωτικῆς μου δράσεως, ἐγγλεισθεῖσα ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη εἰς κελία τῶν μελλοθανάτων ἐν οἷς ἐκ τῶν κακοηγιῶν βιθῶς ἐκλονίσθη ἡ ὕγεια μου ἄχρι τοῦ νῦν στόπ.

Ἐνεκα τῆς ἐνεργου ταύτης δράσεώς μου κατὰ τῶν ἐχθρικών ἀρχῶν κατοχῆς καὶ τοῦ ἐπάρατου κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ ἐτιμήθη πολλὰκις ἀπὸ τὸν τε ἀρχηγόν τῶν συμμαχικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων Ἀρχιστράτηγον Ἀλεξάντερ, τὸν στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς Ἀθήναις Βρετανικῆς Πρεσβείας Ταξίαρχον Μπάξτερ, τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τὴν Ἱερὰν Πόλιν Μεσολογγίου καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀπὸ τὰ ἀρχηγείον Ἐνόπλιων Δυνάμεων Ἑλλάδος ΔΕΠΙΑ ΘΑ Γραφεῖον Ἐπὶ δὲ τῶν Πολυμοσίων καὶ Ἀγωνιστῶν, ἀπονειμμένη μοι δίπλωμα τιμῆς Ἐθνικοῦ Ἀγωνιστοῦ δημοσιευθὲν ἐν τῷ ἐπ' ἀριθ. 799)10.11.1970 I.B. ΦΔΕΚ καὶ ἄλλα ἐδημοσιεύθησαν φωτοτυπικῶς εἰς τὸ ἐπ' ἀριθ. 122)1971 τεύχος τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ τοῦ ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς ἐκδομένου στόπ.

Ἐξοχώτατε ταῦτα οὐκ ἐκ μωρᾶς φιλοδοξίας ἀναφέρω ὡς ἄλλ' ἵνα ἀποδείξω ὅτι ἐν ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς καὶ τοῖς Ἠσυχαστηρίοις τῶν Παλαισημερολογικῶν δὲν ἐργαταβιούσιν ἀπλῶς ἀσκούμενοι ρασοφόροι, ὡς περιφρονητικῶς οἱ συντάττει τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 39 κανονισμοῦ τῆς κρατουμένης ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θέλουν νά μᾶς ὀνομάζωσιν ἄλλα ἄτομα εἰς τὰς φλέβας τῶν ὁποίων ρεεῖ αἷμα ἕξον ἀπὸ βαθύ θρησκευτικὸν αἰσθημα καὶ ὀφθαλμὸν ἐθνικὸν φρόνημα καὶ ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ἠγγνόσαν τὰς ἀπειλὰς τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων καὶ ὡς ἡ Πάντολμος Μπομπουλίνα, τὰ ἐχθρικά βόλια, οὕτω καὶ νῦν γνωρίζω ὅτιν δι οὐδόλως θέλω φρεσθῇ κίαν τῆς προσκαίρου ζωῆς μου ταύτης χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ τῆς διασώσεως τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσιακῆς μου ὑποστάσεως, τὴν ὅποیان ἐξ εὐλαθείας ἀνέθηκα τῷ Κυρίῳ καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὡς εἶδατε μεγαλύνεται τὸ ὄνομα τῆς τε Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος στόπ.

Ἐξοχώτατε, ἀναμένω ἐγὼ τε καὶ ἡ σὺν ἐμοὶ ἀσκημένη ἀδελφότης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς καὶ πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ πατριὸν Ἐορτολόγιον, τὴν ἀμεσον καὶ σπερμαθὴ ἐπέμβασιν Ὑμῶν πρὸς ἀνθρώπων τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ καὶ λίαν ἀντεθνικοῦ

τούτου κατασκευάσματος, ὡς τεκταινομένου διχασμόν καὶ ἀναλόφεικτον αἵματοχυσίαν εἰς τὴν πατριωτικὴν, εἰρηνοποιὴν, καὶ ἀνεσθωτικὴν προσπάθειαν τῆς φιλότητος πατρίδος μας, ἐκ μέρους τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Ἐξοχώτατε, δὲν διστάζω νά ὁμολογήσω ὅτι δι' ἄλλην μίαν φοράν θά προτάξω σθεναρῶς, τὰ ἀσθενικά καὶ ἥδη γεροντικά μου στήθη, ὅπως τότε πρὸ τῶν καννῶν τῶν Γερμανικῶν ὅλων, οὕτω καὶ νῦν πρὸ τῶν ἐπιβουλεύομένων κατὰ τῶν στερεῶς ἐμμενόντων τῶν πατρίων παραδόσεων, ἐπαναλαμβάνουσα τὸ πλήρες πατριωτισμὸν ἀξιοθαύμαστον παράδειγμα, τοῦ καλοῦ ἡρώου Σαμουήλ, εἰς τὸ Κούγκι, καὶ τοῦ Ἡγουμένου Γαβριήλ εἰς τὸ Ἀρκαδί.

Μετ' εὐχῶν

Ἡ Ἡγουμένη ΜΕΛΕΤΙΑ ΜΟΝΑΧΗ
Σταυροφόρος τοῦ Παναγίου Τάφου

Ἐξοχώτατε

Ἐν ὅφει διωγμοῦ ἡμετέρας ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνα πανταχόθεν θαλλομένης καὶ διωκομένης μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ διαλύσεως ἡμετέρων Ἱ. Μονῶν καὶ Ἠσυχαστηρίων ἐλάβομεν ἡρωικὴν ἀπόφασιν νά παραδοθῶμεν τῷ πυρὶ οὐκ εὐα βουλήσει καὶ προαιρέσει μετὰ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἠσυχαστηρίου ἢ νά παραδώσωμεν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, προδοτικῶς, φιλενωτικῶς καὶ οἰκομενιστικῶς τὸ ἔργον τοῦ κόπου καὶ τῶν θυσιῶν ἡμῶν. Ὑπομνήσκωμεν Ἱερωνύμῳ καὶ τοῖς περὶ Αὐτὸν Ἐπισκόποις διὰ τὰ πέσωμεν μαχόμενοι «τοῖς τῶν Πατέρων ἡμῶν ῥήμασι πειθόμενοι» μὴ προδίδουσαι ἱερά καὶ ὅσα ὑπὲρ ὧν ποταμὸν αἱμάτων ἐχύθησαν. Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγνὸς! Εἰς τὸν νοῦν μῶν καὶ τὴν καρδίαν κυκλοφοροῦσι οἱ στίχοι τοῦ Ἑλλήνος ποιητοῦ: «ὅτι μεγαλοσύνη στα ἔθνη δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα, μὲ τῆς καρδίας τὸ πῶμα μετριέται καὶ μὲ τὸ αἷμα».

Τοῦτο ἀποθνήσκει δι' ἡμᾶς τὰς Μοναζούσας πραγματικότης, ἐὰν ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ, ὅποτε παράγοντες Διοικήσεως Ἐκκλησίας ἡττημένοι ἀναφανήσονται: «οὐδὲν ἐπαρήσαμεν».

Ἀδελφότης Ἱ. Ἠσυχαστηρίου
Ἁγίος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος Πετρούπολις Ἀττικῆς

Ἐξοχώτατε

Μετὰ πικρίας ἐπληροσφύρημεν ὁλῶς ἀναγίως διάλυσιν ἡμετέρων Ἱερῶν Μονῶν παρὰ διοικήσεως Ἐκκλησίας, Ἐπικαλούμεθα Ὑμετέραν ἐπέμβασιν καὶ προστασίαν πρὸς ἀποφυγὴν θρησκευτικῶν ἐξάψεων μετ' ἀπροβλεπτῶν συνεπειῶν.

Ἑλλήν. Θρησκευτ. Κοινότης Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης
Πρόεδρος ΠΑΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Ἐξοχώτατε

«Ἐξ ὀνόματος δύο χιλιάδων Ἑλληνίδων Ὁρθοδόξων Μοναζουσῶν τῆς Ἐκκλησίας

τῶν Παλαισημερολογιτῶν, προσφεύγοντες ἐπειγόντως εἰς τὴν στοργὴν τῆς τιμίας καὶ Δικαίας ἡμῶν Κυβερνήσεως, καθικετεύουσαι, ὅπως αὕτη λάβῃ ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων καὶ Ἡσυχαστηρίων ἡμῶν τὴν δέουσαν ὑπεράσπισιν κατὰ τῆς ὁδίκου ἀποφάσεως Κρατούσης Ἐκκλησίας.

Ἀπασα αἱ Ἑλληνίδες Μοναστήρια τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς φιλάτης Πατρίδος Ἑλλάδος, εἶναι ἔτοιμοι ὥπως χύσωσι τὸ αἷμα τῶν καὶ θυσιάσωσιν εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν χεῖρες ἄλλοτρίων διξῶσι τὰ ἱερὰ αὐτῶν Ἀσκητήρια εἰς τὰ ὅποια αὐτὰι κατηγάλωσαν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματά των.

Παρακαλοῦμεν ἀποδώσατε εἰς ἡμᾶς ἐλευθερίαν καὶ ζώσαν Ἐκκλησίαν, εἰδ' ἄλλως εἴμεθα πανέτοιμοι νὰ θυσιάσωμεν πλῆτους εἰς τὸν Μαρτυρικὸν ἀγῶνα μετὰ τὴν γλυκεῖαν ὁδὴν εἰς τὰ χεῖλη — Ὁρθοδοξία ἢ Θάνατος.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Ἡγουμένη

Ἱεροῦ Γυν. Ἡσυχαστηρίου Ἀναλήψεως Κοζάνης, αἱ σὺν ἐμοὶ πενήτηντα Μοναχὰ καὶ αἱ χίλια ἐννεακῶσιαι πενήτηντα Ὁρθόδοξοι Μοναστήρια τῆς Πατροπαράδοτου Ἐκκλησίας τῶν Παλαισημερολογιτῶν.

Ἐξοχώτατε

Λὲν ἀνεχώμεθα ὑποταγὴν εἰς νέον ἡμερολόγιον καὶ ἂν χρειασθῇ θυσιάσωμεν. Ζῶμεν διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἐτοιμῶς ἔχομεν ἀποθανεῖν δι' αὐτὴν.

Διὰ τὴν Ἀδελφότητα ἡ ἡγουμένη Ἱερουσαλήμ Ἱερὰ Μονὴ Γοργοῦπηκόου, Νικρίτης Σερρών.

Ἐξοχώτατε

Νόμος (Κανονισμὸς 39) Κρατούσης Ἐκκλησίας στραγγαλίζει συνταγματικὰ μᾶς δίκαια καὶ ἀφαρπαρίζει ἰδιόκτητον περιουσίαν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων μᾶς. Στόπ.

Ἐπικαλοῦμεθα ὑμετέραν ἐπέμβασιν καὶ προστασίαν. Στόπ.

Ἐπιθυμοῦμεν ὥς ὁ Προδουπουργὸς μᾶς Ἐνότητα Λαοῦ καὶ Ἐθνητικὴν συμβίωσιν Πολιτείας καὶ Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Στόπ.

Ἐπιθυμοῦμεν ὑποστήριξιν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν μᾶς καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας μᾶς. Στόπ.

Τὸ λαμβάνον στόμα τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ Κανονισμοῦ 39, καταπνίγει ἀνεπιτρέπτως ἐλευθερίαν θρησκευτικῆς μᾶς συνειδήσεως.

Βοηθήσατέ μᾶς καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, εὐλογησὲ ὑμᾶς.

Ἀρχιμ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ, Ἡσυχαστήριον Ἁγίου Νεκταρίου, Ἀττικῆς.

Ἐξοχώτατε

Πᾶσα καθ' ἡμῶν ἐνέργεια τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας τυγχάνει ἀδικος καὶ ἐναντία τοῦ Χριστιανι-

κοῦ Πνεύματος, προσκρούει δὲ εἰς θεῖους καὶ ἀνθρωπίνους Νόμους. Στόπ.

Ὁ Δημιουργὸς τοῦ σίμπταντος ἐχαρίσατο εἰς τὸν ἄνθρωπον πολυτιμώτατον δῶρον ὀνομαζόμενον Ἐλευθερία. Τὸ δῶρον τοῦτο ἐσεβάσθη ὁ Θεὸς Ἀυτοῦ τῆς ἡμῶν, περιορίζων τὸ Θεῖον Του προσκλητήριον εἰς τὸ «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν...», τὸ ὅποιον διόλοι τὴν ἐλευθερίαν διάθεσιν τοῦ προσκαλουμένου. Στόπ.

Ἡ Ἐκκλησία προσπαθοῦσα διὰ τοῦ Κανονισμοῦ 39 αὐτῆς, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν της διὰ τῆς βίας, ἐνεργεῖ ἀντιθέτως πρὸς Θεῖον καὶ ἀνθρώπινον Νόμον καὶ τὸ Πόλιτευμα αὐτῆς. Στόπ.

Τὰ μέτρα τῆς βίας ἀντίκεινται πρὸς τὸν 119ον Κανόνα τῆς ἐν Κωνσταντίνῃ Συνόδου, ὅστις λέγει: «Νόμος ἐδόθη ἵνα ἐλευθέρῃ προαιρέσει ἕκαστος τῆς Χριστιανικότητος τὴν ἀσκήσιν ἀνεδέξῃται». Τὸ δὲ Σύνταγμα λέγει. «Τὰ τῆς λατρείας πάσης θρησκείας τελοῦνται ἐλευθέρως».

Ἐπικαλοῦμεθα ὑμετέραν ἐπέμβασιν πρὸς ἀποστορακισμόν τῆς δαιμονιεύουσας αὐτῆς σπάδης ἥτις φέρει τὸ ὄνομα Κανονισμὸς 39.

Ὁ Θεὸς τῆς Εἰρήνης ὁ δι' ἡμῶν πλουτίσας τὴν χώραν μᾶς μετὰ τὴν Γαλήνην ἅς ἀπαλλάξῃ τὰς Ἱερὰς ἡμῶν Μονὰς καὶ Ἡσυχαστήρια, ἀπὸ τὸν ἐπιτεκνιζόμενον κίνδυνον καὶ τὴν ἔρπαγὴν τούτων ὑπὸ Κρατούσης Ἐκκλησίας.

Ἡγουμένη Ἡσυχαστηρίου Ἁγ. Νεκταρίου

ΠΕΛΑΓΙΑ ΜΟΝΑΧΗ

Ἡγουμένη Ἁγ. Στεφάνου καὶ αἱ ἀδελφότητες ἡμῶν.

ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΜΟΝΑΧΗ

Σταυρὸς Ἀττικῆς

Ἐξοχώτατε

Ποιοῦμεθα ἔκκλησιν θεομισιτῶν πρὸς Ὑμᾶς καὶ πρὸς πάντα ἀρμόδιον ὥπως ἀγαθυνθῇτε καὶ ἀναγνωρίσητε τὸ δίκαιον ἡμῶν, καὶ ἀνακληθῇ ἐκ βάθρου ὁ παράνομος καὶ ἀντισυνταγματικὸς Κανονισμὸς 39 τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας ἥτις με ἀρπακτικῶν καὶ μυστηριώδων τρόπων ἐπιθημεῖ τὴν ἀρπαγὴν τῶν Ἱερῶν ἡμῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων. Στόπ.

Ἀηλοῦμεν ἀπεριφρόστως ὅτι θὰ δώσωμεν πρῶτον τὴν ζωὴν μᾶς καὶ κατόπιν θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν ἀρπαγὴν τῶν Πνευματικῶν καὶ Ἱερῶν μᾶς τούτων φωλεῶν, ἐνθα καλλιεργεῖται καὶ αὐξάνεται ἡ προσερχὴ καὶ ἡ ἀρετὴ πρὸς δόξαν Θεοῦ. Στόπ.

Ἡ Ἐπανάστασις ποὺ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἅς σώσῃ καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ τὸν Κανονισμόν 39.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΑΒΑΡΗΣ

Πρόεδρος Πολυμελοῦς Ἐπιτροπῆς Ἱεροῦ Ναοῦ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ Γαργητῆς Ἀττικῆς

Ἐξοχώτατε

Ἀνησυχοῦντες ἀπὸ κινήσεις διοικήσεως Ἐκκλησίας πρὸς διὰλυσιν ἡμετέρων Ἱερῶν Μονῶν ὀφιστα-

Σχετιὰ Δημοσιεύματα τοῦ ἡμερησίου τύπου

Συνεχίσθη καὶ χθὲς ἡ ἀποστολὴ τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἄλλους παράγοντας, ὑπὸ Παλαιομερολογιτῶν, διαμαρτυρουμένων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως προβῇ εἰς διάλυσιν τῶν Μονῶν καὶ ἡσυχαστηρίων αὐτῶν. Τὰ τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας ὑπογράφονται ὑπὸ Παλαιομερολογιτῶν ἐπιστημόνων, ἐπαγγελματιῶν κλπ., ὡς καὶ ἐκπροσώπων καὶ μελῶν διαφόρων ὁργανώσεων καὶ σωματείων καὶ κληρικῶν διαφόρων βαθμῶν, προσέρχονται δὲ ἐξ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Σεραίων, Λαμίας, Βαρνάβα Ἀττικῆς, Κερατέας, Χαλκίδος, Μεγάρων, Μαρκοπούλου—Ἀττικῆς, Ἀχαρνῶν, Παιανίας, Νέας Ἰωνίας. κλπ.

«ΒΗΜΑ», 19.8.72

Τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ.

μένων ἀπὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν καὶ ἔχουσιν ποικίλην κοινωφελὴ δοῶσιν καὶ σωτήριους ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ ἐπαυλοῦμεθα Ὡς ἐπὶ τὴν ἐπέμβασιν πρὸς προστασίαν τῆς κρατούσης γαλήνης καὶ ἀποφυγὴν θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ μὲ ἀπροβλέπτους συνέπειας.

Ἐν Σέρας τῇ 16 Αὐγούστου 1972

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280
Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντὴς συντάξεως † ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας
Παῖσιος
Κάνιγγος 32—Ἀθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Γεώργιος Σεργιλίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἑσωτερικοῦ :	Ἑξάμηνος δραχμὰς	15. —
»	Ἑτησίᾳ	30. —
Ἑξωτερικοῦ	Ἑξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἑτησίᾳ	4
	Τιμὴ Φέλλου δρχ.	2

ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α' ἀριθ. 103 τῆς 30.6.72) τοῦ ἐπ' ἀριθ. 39 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπέστειλαν: ὁ πρωθυπουργὸς Παλαιομερολογιτῶν Δοξίας κ. Μιχαὴλ Νικ. Σαβδόπουλος, Γαληνοῦ 90, Δράμα, ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Στέφανος, Ἡσυχαστήριον Ἁγίου Νεκταρίου Ἀττικῆς, ἡ κυρία Ἀθηνᾶ Γκαῖμα, Ν. Ἰωνία Βόλου, ὁ κ. Δ. Δημητριάδης, Ν. Ἰωνία Λαμίας, ὁ κ. Παν. Ἀντωνόπουλος, Ἀσαστορεῖμα Λαμίας, ἡ κυρία Σταυροῦλα Σκούρα, Μαλιασῶν 19, Λαμία, ἡ κυρία Μαρία Κομμεῖτη, Ναυαρίνου 4 Ἀγιοὶ Ἀνάργυροι, ἡ Ἀδελφότης Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Πετροῦπολις Ἀττικῆς, ὁ κ. Χρ. Κουκουλῆς, Τιμφορηστοῦ 30, Λαμία καὶ ἡ οἰκογένεια κ. Γ. Κελέκη, Ἑμφ. Ξάνθου 44, Πετροῦπολις.

«ΒΡΑΔΥΝΗ» 19.8.72

Ἐντονοὶ διαμαρτυρίαι, διὰ τηλεγραφημάτων παραστάσεων καὶ παντὸς ἄλλου νομίμου μέσου, γίνονται κατ' αὐτὰς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιομερολογιτῶν ἡ ἡγεσία τῆς ὁποίας ὑποστηρίζει ὅτι θίγονται παρανόμως τὰ δικαιώματα τῶν παλαιομερολογιτῶν διὰ τοῦ Κανονισμοῦ 39 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος διαλύει τὰς Μονὰς καὶ τὰ Ἡσυχαστήρια αὐτῶν.

Οἱ Παλαιομερολογίται οἱ ὅποιοι ἀριθμοῦν δύο περίπου ἑκατομύρια, ζητοῦν παρέμβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς παύσιν τῆς ἀδικίας.

«ΕΛΕΥΘ. ΚΟΣΜΟΣ» 19.8.72

Ἑκατοντάδες τηλεγραφημάτων κατέκλυσαν καὶ χθὲς τὰ γραφεῖα μας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἀποστολεῖς τῶν ζητοῦν νὰ παραμείνουν ὡς ἔχουν αἱ Μοναὶ καὶ τὰ Ἡσυχαστήρια τῶν Παλαιομερολογιτῶν.

Μὲ αὐτὸ τὸ δέξτατο θρησκευτικὸ καὶ κοινωνικὸ πρόβλημα θὰ ἀσχοληθῇ ἐκτενῶς εἰς τὸ ἀδριανόν της φύλλον ἡ «Ἀκρόπολις».

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» 19.8.72

Πόλεμος ἀπειλεῖται νὰ ξεσπάσῃ ἀνάμεσα στὴν ἐπίσημη Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Παλαιομερολογιτῶν. Ἕνας πόλεμος, ποὺ ἔχει σάν βάση 130 μοναστήρια τῶν Παλαιομερολογιτῶν, ποὺ φιλοξενοῦν 3.000 μοναχοὺς καὶ μοναχές καὶ στοιχίζουν γύ-

ρω στο μισό δισεκατομμύριο δραχμές.

Η επίσημος Έκκλησία ζήτησε (και πέτυχε να γίνει νόμος) να γίνουν τα μοναστήρια Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου. Αυτό εξηγεί τους Παλαιοημερολογίτες που όραζονται ότι:

«Θά χυθή αίμα, θά γίνουν ολοκαυτώματα αν τολμήση ή επίσημος εκκλησία να θέξη τα μοναστήρια τους...».

«ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» 19.8.72

Λεπτομερές ρεπορτάζ και συνέντευξις του Αρχιεπισκόπου των Παλαιοημερολογιτών.

‘Ο Αρχηγός των παλαιοημερολογιτών δηλώνει απερίφραστα

Σε τέσσερις μήνες θά ξεσπάση ένας άμείλικτος πόλεμος — αν στο μεταξύ δεν επέλθῃ κάποιο συμβιβασμός — μεταξύ της επίσημης Έκκλησίας της Ελλάδος και των Παλαιοημερολογιτών. Ήδη, ο αρχιεπίσκοπος των «γνησίων ορθοδόξων Χριστιανών» όπως — αυτοαποκαλούνται — κ. Αυξέντιος και οι ιερείς του άκονίζουν τὰ... μαχαίρια τους. ‘Ο ίδιος ο κ. Αυξέντιος, μού είπε, χθές:

«Αν θέλῃ ή κρατούσα Έκκλησία ἄς μᾶς θέξη. Θά γίνῃ νέο Ἀρχάδι. Θά υπάρξουν ολοκαυτώματα που θά αναστατώσουν τὸν κόσμο. Εἴμαστε αποφασισμένοι γιὰ θάνατο...».

Αντιθέτως, ο αρχιεγερματεὺς της Ἱερᾶς Συνόδου θεωρίεσταις κ. Δεσφίς, μού εἶπε τηλεφωνικῶς γιὰ τοὺς Παλαιοημερολογίτας:

«Δημιουργοὺν θόρυβο ἐκ τῶν προτέρων, σὰν τοὺς κομμουνιστάς, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν αὐτὸ πὺν ἐπιδιώκουν...».

Ἀλλά, γιατί μαλώνουν οἱ ἄνθρωποι που εἶναι ἐντεταλμένοι νὰ διδάξουν στὸν κόσμο τὴν ἀγάπῃ, εἴτε ἀκολουθοῦν τὸ νέο ἢ τὸ παλιὸ ἡμερολόγιο;

«‘Ο λόγος εἶναι οἰκονομικός, λέγει ὁ κ. Αυξέντιος. Τὰ μοναστήρια καὶ τὰ Ἡσυχαστήρια τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, που ἄξιζον μισὸ δισεκατομμύριο περὶπου...».

Στις 30.6.72 ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πέρασε ἀπὸ τὴν Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (103 τεύχος) τὸν ὑπ’ ἀριθ. 39 Κανονισμὸ τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ορθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων».

Η ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Μέσα στὸν Κανονισμὸ αὐτὸ — ἄρθρον 5, ἐδάφριον γ’ — περιέχεται μία διάταξις, που πλῆττει ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ἴδιοι τὰ μοναστήρια καὶ τὰ Ἡσυχαστήρια τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Λέει ἡ διάταξις αὕτη:

Ἡσυχαστήρια μὴ ἀνεγνωρισμένα διὰ Β.Δ., ἀλλὰ λειτουργοῦντα ὅλως ἰδιωτικῶς καὶ ἀνήκοντα περι-

ουσιακῶς εἰς τὴν ἀτομικὴν κυριότητα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκειμένων ορασοφύων ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν αὐθαιρέτως ἐκχωρηθέντα εἰς τινα ἑτέρον Ἱ. Μονὴν ἡμετέραν ἢ ξένου Ἐκκλ. κλήματος, δέον ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἰτήσονται παρὰ τοῦ ἐπιχωρίου ἐπισκόπου τὴν κίνησιν τῆς σχετικῆς διαδικασίας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν ὡς Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κατὰ τὰ ἐν τῇ β’ παρ. σημειούμενα. Παρερχομένης υπαιτιότητι αὐτῶν ἀπράγτου τῆς προθεσμίας αὐτῆς ἡ Ἱ. Σύνοδος, προτάσσει τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, γνωστοποιεῖ τὴν ἀνευ Ἐκκλ. ἀδείας λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω Ἡσυχαστηρίων, τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ ὑποχρεουμένη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων κυρώσεων.

«ΨΕΥΔΟΝΤΑΙ...»

‘Ο ἀρχιεγερματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μού εἶπε ὅτι «ἡ παράγραφος δὲν ἀναφέρει πούθενά τὴν λέξι «Παλαιοημερολογίτες». Ἀλλὰ πρόσθεσε:

«Ἄν υπάγονται σ’ αὐτήν, ὅμως, ὀφείλουν νὰ συμμορφωθοῦν...».

Οἱ Παλαιοημερολογίτες, ὅταν ἔθεσα ὑπ’ ὄψιν τους τὴν ἀποφ. αὕτη τῆς Ἱ.Σ., γέλασαν καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπός τους εἶπε:

«Λένε ψέματα...».

Καὶ πιστεῦει ὅτι:

«Ἡ διάταξις περιελήφθη στὸν Κανονισμὸ κατὰ κατάχρησιν ἐξουσίας, ἀποκλειστικῶς ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν διάλυσιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων τῆς θεοσευτικῆς ἡμῶν κοινωνίας...».

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ

Στὰ ὑπομνήματα, που ἔστειλαν οἱ Παλαιοημερολογίτες στὴν Κυβέρνησι, ἀποκαλοῦν τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία «μισελλόδοξη». Ἀναγράφουν:

«Εἶναι πρόδηλος ἡ μισελλόδοξία τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἐναντίον τῆς ἰδικῆς μας θεοσευτικῆς Κοινωνίας...».

Σ’ ἄλλο σημεῖο, χαρακτηρίζουν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ελλάδος... «σφετεριστὴν».

«Ἀπώτερος σκοπὸς τῆς διατάξεως διαφραίνεται ὁ μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν Μονῶν σφετερισμὸς τῆς περιουσίας αὐτῶν...».

Οἱ Παλαιοημερολογίτες θεωροῦν καὶ ἀντισυνταγματικὴ τὴν διάταξιν αὕτη, ἐνῶ ἰσχυρίζονται ὅτι αὐτοὶ εἶναι νόμιμοι καὶ ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία παράνομη.

Καὶ οἱ Παλαιοημερολογίτες καταλήγουν στὸ ὑπογραφόμενον ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπό τους κ. Αυξέντιο ὑπόμνημα:

«Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τὰ ὑπερασπίσουμε καὶ μετὰ τὸ αἷμα μας ἀκόμη...».

Οἱ Παλαιοημερολογίτες ἔχουν σ’ ὅλη τὴν Ἑλλάδα 130 μοναστήρια καὶ ἡσυχαστήρια—τὰ 60 στὴν

Ἀττική—, στὰ ὁποῖα μονάζουν 3.000 ἄνδρες καὶ γυναῖκες καί, ὅπως μοῦ εἶπε ὁ κ. Αὐξέντιος, οἱ περισσότερες αὐτὲς ἀνήρουν σὲ ἰδιώτες. Δηλαδή, μία Μονή ἢ ἓνα Ἡσυχαστήριον ἀνήκει σὲ κάποιον μοναχὸ ἢ μοναχή, ποὺ ἀγόρασε τὴν ἔκτασι μὲ δικαί του χρήματα.

Ὁ κ. Αὐξέντιος πιστεύει ὅτι «ἂν τοῦ 1.500.000 Ἑλλήνων εἶναι Παλαιομερολογίτες καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ὑπεραμυνθοῦν τῶν συμφερόντων τῆς θρησκευτικῆς τοῦς Κοινωνίας». Μάλιστα στὸ τέλος τῆς συνεντεύξεως ὁ κ. Αὐξέντιος μοῦ εἶπε:

«Ὅποιος τολμᾷ ὡς πᾶν νὰ πάρῃ τὰ μοναστήρια μας. Θὰ γίνουιν Ἀρκαδὶ. Θὰ γίνουιν ὁλοκαυτώματα...».

Σὲ 4 μῆνες, ὅμως, βάσει τῆς διατάξεως θὰ τεθῇ σὲ ἐφαρμογὴ ἡ σχετικὴ διαδικασία τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία πάντως — ὅπως μοῦ εἶπε ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Σ., «θὰ ἐνεργήσῃ μὲ τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Πολιτείας, μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία συνεργάζεται στενῶς».

Παραδέχθηκε ὅμως ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὅτι:

«βάσει τῆς διατάξεως, ἓνας ἐπίσκοπος μπορεῖ νὰ τὴν θέσῃ σὲ ἐφαρμογὴ καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς πολιτείας».

Ἡ τελευταία ἐρώτησι ποὺ ὑπέβαλα στὸν κ. Αὐξέντιο, χθές, ἦταν:

KARATZAFERIS: Πῶς ἐξηγεῖτε ἐσεῖς, σὰν Προκαθήμενος τῶν 300 Παλαιομερολογιτῶν ἱερέων, νὰ ὑπάρχῃ διαμάχη ἀνάμεσα σὲ ἐκπροσώπους τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ διδάσκουν τὴν Ἀγάπῃ; Καὶ ἀντὶ νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους μαλλώνετε ἢ ἡ μιὰ παράταξις νὰ μισῇ τὴν ἄλλην;

ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ: Ἡ ἀγάπη, δυστυχῶς, ἐρμηνεύεται ὅπως τὴν θέλει ὁ καθένας. Ἀγάπη διακηρύσσει κατὰ καιροὺς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐνωθῇ μὲ ὅλους τοὺς αἰρετικούς. Τὴν ἀγάπην τὴν παρουσιάζει ὁ καθένας ὅπως νομίζει. Δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴ σημασίαν ὅλες οἱ λέξεις αὐτὲς ποὺ ἀναφέρονται καὶ λέγονται ἀγάπη.

KARATZ: Δὲν ἔχει ξεκαθαρίσει ἡ θρησκεία τὴν ἐννοία τῆς Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;

ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ: Ἡ ἀγάπη χωρὶς τὴν ἀλήθεια δὲν εἶναι ἀγάπη κατὰ Θεόν.

KARATZ: Αὐτὴ ἡ Ἀγάπη γιατί δὲν ὑπάρχει στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας καὶ στοὺς ἐκπροσώπους της;

ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ: Διότι ὑπάρχουν διάφορες ἀντιλήψεις πᾶν ὅσον εἰς ζητήματα καὶ ὑπάρχει διάσπασις ἀπόψεων καὶ γνώμων.

KARATZ: Τότε πῶς εἶναι δυνατόν οἱ ἱεράρχες νὰ διδάσκουν τὴν Ἀγάπην στὸν λαόν, ὅταν δὲν μπορεῖτε νὰ ἐπιδύσετε τὴς μεταξὺ σας διαφορὰς;

ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ: Δυστυχῶς, τύπος διδάσκουν. Στὴν οὐσία πόρρω ἀπέχον τῆς ἀγάπης αὐτῆς.

Ὅταν εἰπῇ τὸν κ. Αὐξέντιο ἂν προσπάθησε νὰ ἔλθῃ ὁ ἐπαρχὴ μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερωνύμο γιὰ νὰ ἀρθῶν οἱ διαφορὰς τοὺς, εἶπε:

«Δυστυχῶς, ἓνα διάστημα (1968—1969) ἀνεπισήμως μία ὁμάς τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ μία δική μας ἐπεξεργάσθησαν τὸ θέμα, ἀλλὰ δὲν κατέληξαν πούθενά. Δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐνωθούμε... Βρισκόμαστε ὑπὸ διαγμὸν. Ἐνα διαγμὸν ἱστούμε ἀπὸ τὴν κρατούσαν Ἐκκλησία. Ἀντίθετα, ἡ Πολιτεία μᾶς συμπαρίσταται...».

ΣΠ. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ
«ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» 19.8.72

Οἱ παλαιομερολογίτες ζητοῦν νὰ μὴ διαλυθοῦν οἱ Μονές των

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Παλαιομερολογιτῶν ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῆς Πολιτείας, διὰ νὰ καταργηθοῦν αἱ στρεφόμεναι κατὰ τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39)1972 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῶν ὁποίων σκοπεῖται ἡ διάλυσις τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ ἡσυχαστηρίων τῶν Παλαιομερολογιτῶν.

«Τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὁσια μᾶς εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τὰ ὑπερασπίσωμεν καὶ μὲ τὸ αἷμα μας ἀκόμη. Διὰ πᾶσαν διασάλευσιν καὶ διὰ πᾶσαν ἀναταραχὴν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεύθυνος ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος».

Τὰ ἀνωτέρω ὑπογραμμίζονται, μεταξὺ ἄλλων, εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιομερολογιτῶν τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὸν Ἀντιβασιλέα καὶ πρωθυπουργόν κ. Γ. Παπαδόπουλον ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὡς ἂνω διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀξιολούτως εἰς τὸ ὑπόμνημα τονίζεται, ὅτι «εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ ὑπόβλησις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιομερολογιτῶν, τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ τῶν ἡσυχαστηρίων αὐτῶν εἰς τὴν ἐπίβλησιν τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἐξ ἄλλου, Παλαιομερολογίται κληρικοὶ καὶ λαοί, ὡς καὶ διάφοροι σύλλογοι καὶ ὁργανώσεις αὐτῶν, ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια Παλαιομερολογιτῶν ναῶν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπαρχίαν ἀπέστειλαν χθὲς πολυάριθμα τηλεγραφήματα πρὸς τὸν πρωθυπουργόν κ. Γ. Παπαδόπουλον, τοὺς ἀντιπροέδρους τῆς Κυβερνήσεως κ.κ. Στ. Παττακὸν καὶ Ν. Μακαρέζον, τὸν ἐπικεφαλὴ Κοινωνικῶν Ἱπηρεσιῶν κ. Γ. Λαδάν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τῶν ὁποίων διαμαρτύρονται διὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ διαλύσεως τῶν μονῶν καὶ ἡσυχαστηρίων τῶν Παλαιομερολογιτῶν καὶ ζητοῦν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Πολιτείας διὰ τὴν κατάργησιν τῶν ὡς ἂνω διατάξεων, τὴν διατήρησιν τῶν μονῶν καὶ ἡσυχαστηρίων τῶν Παλαιομερολογιτῶν καὶ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν συνειδήσεως.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ειδικότερα, εις τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ὑπογράφει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς κ. Αὐξέντιος, τονίζονται καὶ τὰ ἑξῆς:

Τὸ ὁριακὸν θέμα εἰς πᾶσαν διαχείρισιν ἐξουσίας πνευματικῆς ἢ μὴ, ἀποτελεῖ πρόβλημα δυσεπίλυτον διὰ τὸν κοινωνικὸν καὶ πνευματικὸν ἄνθρωπον. Ἡ ὑπερβάσις ἀποτελεῖ κατάχρησιν ἐξουσίας, ἡ κατάχρησις πλήττει ψυχὰς καὶ προσβάλλει αἰῶνια. Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πλήττει τὰς ψυχὰς μας, μᾶς προσβάλλει ἐπὶ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ. Σήμερον πληγώνει τὸ αἶσθημά μας, μᾶς ἀγανακτεῖ. Προέχεται εἰς ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 103)30.6.72 ΦΕΚ (τεῦχος Α') ἐδημοσιεύθη ὁ ὑπ' ἀριθ. 39 Κανονισμὸς τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀρθοδόξων ἱερῶν μονῶν καὶ ἡσυχαστηρίων». Εἰς τὸν Κανονισμὸν τοῦτον περιελήφθη κατὰ κατάχρησιν ἐξουσίας διάταξις ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΟΣΚΟΠΟΤΕΣΑ Εἰς ΤΗΝ ΔΙΑΔΤΞΙΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΩΝ τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν Κοινωνίας.

Εἶναι πρόδηλος ἡ μισαλλοδοξία τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἐναντίον τῆς ἰδικῆς μας θρησκευτικῆς Κοινωνίας. Αὕτη ἐξάγεται ἐξ ὀδριστηκῶν καὶ ἀνευλαδῶν φράσεων διατυπωμένων ἐν νομοθετικῷ κειμένῳ. Ἰδοὺ αὐταί: α) «Ἡσυχαστήρια ἀνήκοντα περιουσιακῶς εἰς τὴν ἀτομικὴν κυριότητα τῶν ἐν αὐτοῖς ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΡΑΣΟΦΟΡΩΝ». β) «ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΣ ἐκχωρηθέντα εἰς τινα ἐτέραν Μονὴν ἡμετέρου ἢ ξένου κλίματος». Εἰς τὰ ἡσυχαστήρια δὲν «ἀσκοῦνται ρασοφόροι», ἀλλὰ ἐγκαταβιών ἀφιερωμένοι εἰς τὸν Θεὸν ἄνδρες ἢ γυναῖκες, νομίμως χειροτονηθέντες, ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ θέωσιν.

Ἀπώτερος σκοπὸς τῆς διατάξεως διαφαίνεται ὁ μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν Μονῶν σφετερισμὸς τῆς περιουσίας αὐτῶν. Εἶναι ἐξώφθαλμος ἡ κατάχρησις ἐξουσίας».

Ἡ θρησκευτικὴ κοινωνία ἡμῶν εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ἄσχετος πρὸς τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ βάσει τῆς καθιερωθείσης συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοτελείας τῶν Ἐκκλησιῶν, δὲν διέπεται ὑπὸ οὐδεμιᾶς διατάξεως νόμου ἀφορῶσης τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν. Αἱ διατάξεις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι αἱ περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου περὶ Κλήρου, περὶ Μονῶν κλπ., ὡς εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ρητῶς ἀναγράφεται, ἀφοροῦν μόνον τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ οὐδεμίαν ἄλλην παραλλήλως ὑπάρχουσαν θρησκευτικὴν κοινωνίαν.

Κατὰ ταῦτα, αἱ περὶ Ἱερῶν Μονῶν διατάξεις τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν Μονῶν τῶν Παλαιομερολογιτῶν.

Αἰσθημα ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως μᾶς κατέχει, ἀφ' ἧς ἐλάβομεν γνῶσιν τῶν ταπεινωτικῶν ὡς ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39 Κανονισμοῦ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

Αἰτούμεθα τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῆς Πολιτείας διὰ τὴν κατάργησιν τῶν βαρβάρων καὶ ἀπανθρώπων ὡς ἀνωτέρω κατ' ἡμῶν διατάξεων, καὶ τὴν νομοθετικὴν ἡμῶν κατοχύρωσιν. Ὅ,τι ἀπεκλήσαμεν μὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ταπεινώσεις τὰ ἱερά καὶ τὰ θεία μας, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ μὲ τὸ αἷμα μας ἀκόμη. Διὰ πᾶσαν διασάλευσιν καὶ διὰ πᾶσαν ἀναταραχὴν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεύθυνος ἡ Ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Η ΕΠΙΜΑΧΟΣ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τῆς ὁποίας διαμαρτύρεται ἡ Ἐκκλησία τῶν Παλαιομερολογιτῶν καὶ οἱ ὁπαδοὶ αὐτῆς, ὁρίζει τὰ ἑξῆς:

«γ) Ἡσυχαστήρια μὴ ἀνεγνωρισμένα διὰ Β.Δ., ἀλλὰ λειτουργοῦντα ὅλος ἰδιωτικῶς καὶ ἀνήκοντα περιουσιακῶς εἰς τὴν ἀτομικὴν κυριότητα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων ρασοφόρων ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀδιαίρετως ἐκχωρηθέντα εἰς τινα ἐτέραν Ἱερὰν Μονὴν ἡμετέρου ἢ ξένου Ἐκκλησιαστικοῦ κλίματος, δέον ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἰτησῶνται παρὰ τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου τὴν κίνησιν τῆς σχετικῆς διαδικασίας, διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν ὡς Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κατὰ τὰ ἐν τῇ δ' παρ. σημειούμενα. Παρεροχομένης ὑπαυτιάσει αὐτῶν ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, προτάσει τοῦ οικείου Ἐπισκόπου, γνωστοποιεῖ τὴν ἀνευ ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω Ἡσυχαστηρίων τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ, ὑποχρεουμένη εἰς ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων κυρώσεων».

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Μέχρι χθὲς τὴν νύκτα ἄνω τῶν 100 ἦσαν τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἀπεστάλησαν, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, πρὸς τὸν πρῶθυπουργὸν καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ τηλεγραφήματα ὑπογράφουν ἐπιστήμονες, ἐπαγγελματίαι, μέλη ἐνοριακῶν συμβουλίων, ὡς καὶ κληρικοὶ, κατοικοῦντες εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Ν. Ἰωνίαν, Κερατεάν, Περιστέρι, Ἀχαρνὰς Ἀττικῆς, Ἀνω Πεύκην, Ζευγολατιό, Περίσσον, Ὠρωπὸν, Λέρισον, Λαμίαν, Γαλάτσι, Μαρκόπουλον Ἀττικῆς, Κόρινθον, Μπογιάτι, Αἰγάλεω, Λομοκὸν, Καλαμάταν κλπ.

ΑΙ ΜΟΝΑΙ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, αἱ Μοναὶ καὶ τὰ ἡσυχαστήρια τῶν Παλαιομερολογιτῶν, εἰς ὅλοκληρον τὴν χώραν ἀνέρχονται εἰς 130. Τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἐνῷ ἄλ-

Είσοφοι ὑπὲρ τοῦ Οἰοτροφείου

Μέσω τοῦ Ἀρχιεπισκόπου	
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδελφότης	Δογ. 1.000
Ἀνώνυμος κυρία εἰς μνήμην Ἀννῆς, συγγενεῖν	1.800
Ι. Ν. Ἀγ. Νεκταρίου (Τορόντο)	4.418
Καταπόδη Κων. τίνα (Πετρούπολις)	200
Ι. Μονή Ἀγ. Ἰωάννου (Πετρούπολις)	635
Δέθρου Καλλιόπης	1.000
Ἀρχιμανδρίτης Παΐσιος Λουλουργᾶς (MT. VERNON N.T.)	11.570
Μοναχὸς Χαράλαμπος Τσιπιάκης	10.000
Τ.Σ.Μ. Ἀχαρνᾶ Ἀττικῆς	12.000
Ι. Ν. Ἀγ. Ἀναργύρων (Αἰγίνης)	1.343
Ἀνώνυμος (Σεπόλια)	200
Δημητράκη Μαρία (Ἀθήναι)	1.000
Δις Εὐαγγελία (Πετρούπολις)	150
Ι. Ν. Ἀγ. Αἰκατερίνης (Πατήσια)	7.000
Ἀναπλωτὴς Γεώργιος (Χίος)	3.000
Βουλγαράκης Χρήστος	500
Δέθρου καὶ Δημητράκη	2.000
Ι. Ν. Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν (Θεοπόλιν)	2.350
Βολάκος Παναγιώτης (Ἀθήναι)	500
Μανίδης Ἡλίας	2.000
Ι. Ν. Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (Μόντρεαλ)	9.590
Ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	500
Ἀνώνυμος (Σεπόλια)	200
Ἑλένη (Ν. Ἡράκλειον)	100
Γεροντίσσα Εὐγενία Μοναχὴ	1.000
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Μπούρας	400
Ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	200
Ἱερεὺς Ἰωάννης Τσουσίδης	500
Μιχαὴλ Συνοδινὸς (Ἀγ. Ὄρος)	1.000
Ἀναστ. Δημητράκη	500
Νίκη Γαλανομάτη (Καναδά)	750
Χρήστος Μανθῆς (Μόντρεαλ)	300
Ἡλίας Χριστιανῆς (Τορόντο)	500
Βασίλειος Καρβελάς (Μόντρεαλ)	900
Ἄννα Στρατάκου (Βαλτιμόρη)	1.487
Ἀθηνᾶ Ρίζου (Καστοριά) (μέσω Εὐαγγ. γελίας Τσαμίσση)	5.000
Ἀρχιμ. Σάββας Σταυροβουνιώτης	2.000
Ἀγνή Στάθη (Ἀμερική)	1.490
Ἀνώνυμος κυρία (Πετρούπολις)	500
Σύνολον	89.583

Μέσω Διαχειριστοῦ	
Ἱερὸς ναὸς Ἀγ. Ἀχιλλεῖου	477
λα εἶναι εἰς τὴν περιοχὴν Μεγάρων, Κορίνθου, Σαλαμίνος, Θηβῶν, Χαλκίδος, Λαμίας, Λαοίσης, Κοζάνης, Θεσσαλονίκης, Σερρών, Κεφαλληνίας, Δράμας, Καβάλας, Πάρου, Σάμου, Χίου, Αἰγίνης καὶ εἰς τὴν Κρήτην.	

ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
«ΒΗΜΑ» 17.8.72

Ἀνώνυμος	100
Ἐμμ. Μπουρτζέλη	40
Ἐκασίμα Γιάτσηλη	100
Ἱερὸς ναὸς Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν	650
Ἱερὸς ναὸς Ἀγ. Φιλοθέης	828
Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης	200
Μαγδαλινὴ Βλάχου (Χαλκίς)	150
Αἰκατερίνη Βογιατζόγλου	500
Κων. Καστάλης (Ἡρ. Κρήτης)	150
Ἀνώνυμος	200
Ἑλένη Βαλασάκου	50
Βασίλειος Κουφάλης	50
Μαρία Ζουρντοῦ	1.000
Μαδία Εὐαγγελία	100
Αἰκατερίνη Γαλανοπούλου	500
Γεώργιος Κουντουράς (Χαλάστρα Θεοπόλιν)	1.500
Λεωνίδας Δαμιανός	500
Ἱερεὺς Νικόλ. Δεσποτίδης	200
Μαρουλὴς Ἀλέξανδρος	100
Ἀντώνιος Κοντοβουνιώτης	77
Θεοδώρα Κοζάνη (Τήνος)	1.000
Μοναχὴ Μάνου Εὐθ. (Τήνος)	1.000
Ἱερεὺς Μιχαὴλ Σαβδόπουλος	300
Κύριλλος Παπαδόπουλος	50
Νικόλαος Στεφόπουλος	200
Μαρία Κατσίκη	200
Παναγιώτης Παπαϊωστάς	150
Γεώργιος Κιτσιόπουλος	500
Ἀνώνυμος	500
Παρθενία Μοναχὴ Σάμου	500
Δεσποῖνα Ξενάκη	200
Εὐγενία Ὁρφανοῦ	100
Ἀνώνυμος (Εὐαγγελινός)	1.000
Δημήτριος Χ. Θεοδώρου	50
χρῆρα Παναγιώτου Ὁρφανοῦ	70
Παναγιώτης Χ' Βασιλείου	300
Αἰκατερίνη Πρεσβ. Φιλίου	300
Οὐρανία Ζυμάκα Σύρου 44	500
Ἀνώνυμος Μ.	1.000
Ὁλγα Παπαδάτου	200
Ἱερεὺς Νικόλαος Δεσποτίδης	300
Ἱερεὺς Καραφίλιας Καλλίνικος	1.000
Γεώργιος Παπαδημητρίου	120
Κωνσταντίνος Παναγιώτης	150
Ἀρχιμ. Σάββας Σταυροβουνιώτης	1.000
Κίμων Καραγζούνης	50
Θεοδώρα Πλατανιώτου (Καρφ. Σάμου)	380
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Θεοδώρων (Ν. Σμύρνης)	815
Ἐμμ. Ταμβακλή	100
Ἀνώνυμος	50
Ἱερὸς ναὸς Ἀγ. Σπυρίδωνος (Λαμίας)	2.900

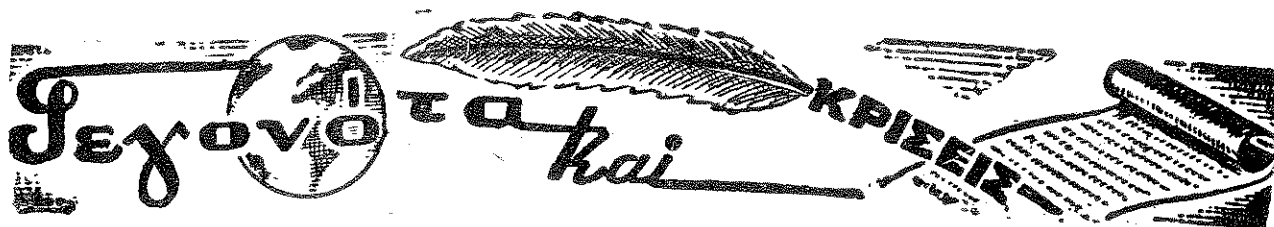
Ευαγγελία τῶν καταυόμβων στὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν

ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Καλομοίρου

BIBLIOΓΡΑΦΙΑ

1. «Λεξικὸν τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἀθροίσματος», Ἑνδοτικῶν Φιλοσοφίας τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, Ἐκδόσεις «Νάουκα» (Ἐπιστήμη), Μόσχα 1964.
2. «Υπάρχει στὴν Ρωσίᾳ μία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία Κατακομβῶν»; Μικροσκοπικὴ μελέτη μὲ πλῆθος στοιχείων τοῦ περιοδικοῦ «Der Christliche Osten», No 6, 1955.
3. «Υπάρχει στὴν Σοβιετικὴ Ἑνωσίς μία παράνομη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία λεγομένη τῶν Τυχωνιτῶν»; Ἄρθρον τοῦ D. Lathard στὸ περιοδικὸν «Unitas» No 27, Μάιος - Ἰούνιος 1956, Παρίσι.
4. «Τὸ Σοβιετικὸ Περιοδικὸν «Μπεξμπέζνικ» (Ἀ-θεός), ἔχει δημοσιεύσει κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἐτῶν 1938-39 πολλὰ ἄρθρα ποὺ ἀναφέρονται στὴν δραστηριότητα τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν μὴ ὑποτασσομένων στὸν Μητροπολίτη Σέργιο. (Ἱερεῖς καὶ Μοναχοὶ περιπλανώμενοι μέσῃ στὴν Ρωσίᾳ, λειτουργίαι σὲ σπηλαία, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐκσκαφεῖ ἀκριβῶς γ' αὐτὸν τὸν σκοπὸ κ.λ.π.).
5. «Eglisses du Silence» (Ἐκκλησίες τῆς Σιωπῆς), Καθηγητὴς Jean Hoffmann, La Table Ronde, Paris 1967.
6. «Les Croyants en U.R.S.S.», André Martin, (Οἱ Πιστοὶ στὴν Σοβιετικὴ Ἑνωσίς), Fa-
7. yard 1970, Paris.
8. «The Catacomb Church» (Ἡ Ἐκκλησία τῶν Κατακομβῶν), Arfved Gustavson, Jordanville, New York 1960. Μετάφρασις ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο τοῦ Οἴκου Evangelisches Verlagswerk, Stuttgart.
9. «Οἱ Νεομάρτυρες τῆς Ρωσίας», Μ. Πόλσκι, Jordanville, New York 1949, στὰ Ρωσικά.
10. «Ἐχει ἡ Σοβιετικὴ Ἐκκλησία Μυστήριά»; I. Ἀντρέγιεφ, Jordanville, New York 1948, (στὰ Ρωσικά).
11. «The Sergianist Schism of 1927» (Τὸ Σεργικινικὸ Σχίσμα τοῦ 1927), περιοδικὸ The Orthodox Word, Νοέμβριος Δεκέμβριος 1970.
12. «Metropolitan Joseph of Petrograd and the Beginning of the Catacomb Church», The Orthodox Word, January-February 1971.
13. «Bishop Maxim of Serpukhov», The Orthodox Word, May-June 1970.
14. «The Catacomb Church», Prof. I. M. Andreev, The Orthodox Word, May-June 1970.
15. «The Recent Activities of the Moscow Patriarchate», John B. Dunlop, St. Nectarios Educational Series No 46, 1970, Seattle, Washington 98115.
16. «A Biography of Patriarch Tikhon», Jane Swan, Jordanville New York, 1964.
17. «Patriarch and Prophets», Michael Bourdeaux, MacMillan & Co Ltd, Houndmills Basingstoke Hampshire, England 1969.
18. Πλῆθος νεοκατακομβῶν γιὰ τοὺς διωγμοὺς τῶν ὀρθοδόξων στὴν Ρωσίᾳ μπορεῖ νὰ λάβῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ εἰδικὸ κέντρο μελετῶν: Centre for the Study of Religion and Communism, 13 Red Hill, Chislehurst, Kent, Br, 7 6DB, England.
19. «Religion in the Soviet Union», Walter Kolarz, St. Martin's Press, N.Y. 1961.
20. «Religious Persecution in U.S.S.R.», D. Konstantinov, S.B.O.N.R., B.B. 411, Station «B», London, Ontario, Canada.
21. «Religious Minorities in the Soviet Union 1960-1970, Minority Rights Group, 1970, Benjamin Franklin House, 36 Craven Str. London WC 2, England.
22. «Religion in Communist Dominated Areas», The National Council of Churches, 475 Riverside Drive, New York N.Y. 10027, U.S.A.

Ἱερὸς ναὸς Τριῶν Ἱεραρχῶν (Δράμας)	300
Ἱερὸς ναὸς Ἁγίου Ἀθανασίου (Δράμας)	500
Ἱερὸς ναὸς Προφ. Ἠλιοῦ (Δράμας)	350
Ἱερὸς ναὸς Ἀγ. Δημητρίου (Ἀμφιάλης)	1.040
Δημήτριος Τσάμης	40
Παναγιώτης Σοφός	200
Ἀνώνυμος (Ζάκυνθος)	1.000
Τ. Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων (Καρλ. Σάμου)	200
Ἀλέξανδρος Μαρούλης	200
Τ. ναὸς Ἀγ. Ἀναργύρων (Ποταμὰ Θάσου)	1.000
Ἱερὸς ναὸς Γεννήσεως Θεοτόκου (Σερρών)	370
Ἀθανάσιος Κουκουβίνος (Ὁριζ. Χαλκ.)	200
Μανταροπούλου Βάρια	200
Παπαστελιανού (Μέσω Ἰαζώβου Παπαδέλη)	500
Ἱερὸς ναὸς Ἀγ. Γεωργίου (Ταμπόρια)	1.400
Ἱερὰ Μονὴ Ταξιαρχῶν (Νενηταχίου)	500
Ἐμμ. Μπουρνέλης (Μακρυλὰ Ἱερὰ. Κρήτης)	40
Ἱερὸς ναὸς Ἀγίας Φιλοθέης	1.216
Ἱερὸς ναὸς Τριῶν Παρθένων	350
Σύνολον	31.993

Ἐχαρίσθη ἡ ποινὴ τῆς ἡγουμένης Μαγδαληνῆς

**Προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δι-
καιοσύνης καὶ συμφώνου Γνώ-
μης τοῦ Σ. Χαρίτων**

Διὰ Β. Δ. ἐκδοθέντος προτάσει τοῦ Ὑ-
πουργοῦ Δικαιοσύνης καὶ μετὰ γνώμην τοῦ
συμβουλίου Χαρίτων, Δημοσιευθέντος εἰς τὸ
ὑπ' ἀριθ. 196 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς
κυβερνήσεως ἐχαρίσθη ἡ συνολικὴ ποινὴ,
τῆς φυλακίσεως 9 μηνῶν, ἡ χρηματικὴ ποι-
νὴ 13.000 δρχ. ποὺ εἶχον ἐπιβληθῇ εἰς τὴν
ἡγουμένην τοῦ Ἱεροῦ Γυναικείου Ἡσυχασ-
στηρίου «Ἀνάληψις» Μαγδαληνὴν διὰ τῆς
ὑπ' ἀριθ. 408 τῆς 18 Μαΐου 1971 ἀποφάσεως
τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Κοζάνης
ἐπὶ ἐξυβρίσει διὰ τοῦ τύπου καὶ καθυβρί-
σει θρησκευμάτων διὰ τοῦ τύπου. Καὶ ἡ
ποινὴ τῆς φυλακίσεως τῶν 7 μηνῶν ἐπιβλη-
θεῖσα εἰς τὴν ὡς ἄνω μοναχὴν διὰ τῆς ὑπ'
ἀριθ. 686 τῆς 21 Σεπτεμβρίου 71 ἀπο-
φάσεως τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Κο-
ζάνης ἐπὶ καθυβρίσει θρησκευμάτων διὰ τοῦ
τύπου.

(ὡς γνωστὸν διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ὑπ'
ἀριθ. 408) 18.5.1971 ἀποφάσεως τοῦ Τριμε-
λοῦς Πλημμελειοδικείου Κοζάνης κατεδικάσ-
θη εἰς 7μηὸν φυλάκισιν βάσει τοῦ «περὶ τύ-
που» νόμου καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημε-
ρίδος μας κ. Χρῆστος Παπαστεριάδης, ὁ ὁ-
ποῖος ἤδη ἀπὸ τῆς 15ης παρελθόντος μη-
νὸς Ἰουλίου ἐκτίει τὴν ὡς ἄνωτέρω ἐπιβλη-
θεῖσαν εἰς αὐτὸν ποινὴν τῆς 7μήνου φυ-
λακίσεως.

«ΘΑΡΡΟΣ» 8-8-72

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ὑπὸ τοῦ Μαζαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐ-
ξεντίου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ Πτωχοκομείου «Πα-
ναγία ἡ Βοήθεια» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως
Κοζάνης τὴν 22 Ἰουλίου 1972.

★

ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Θερμακοῦ
κ. Καλλινίκου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βίτωλης Φθιώτιδος
τὴν 15 Αὐγούστου 1972.

Τηλεγραφήματα

Ἡ ἄνευ προηγουμένου ἀθροῦς ἀποστολὴ τηλε-
γραφημάτων πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐθνικὴν Ἐπινα-
στατικὴν Κυβέρνησιν (ἀπεστάλησαν ἄνω τῶν 1.000)
ἐκ τε τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ (Ἀμερι-
κῆς — Καναδᾶ — Αὐστραλίας — Γερμανίας κ.ἀ.)
μαρτυρεῖ τὸν ἐνθερμον ζῆλον τῶν ὁπαδῶν τῆς καθ'
ἡμᾶς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.
Τοιοῦτους θέλει τοὺς ὁπαδοὺς Του ὁ Κύριος ἡμῶν,
διπλοῦν καὶ σὺν χλιαροῦς

Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς συγγαίρομεν πάντας
τοὺς ἐγγυς καὶ τοὺς μακρὰν διὰ τὸ ἀγωνιστικὸν τῶν
πνεύμα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΜΕΡΙΚΗ, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

Μετὰ χαρὰς πολλῆς πληροφοροῦμεν τὸ κοινόν,
ὅτι ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Μαρκέλλης τοῦ Σεβ. Ἀστρορίας κ.
Πέτρου ἀπεκαταθεῖς ἐπερατώθη ἤδη. Τὴν ἐφετεινὴν
πανήγυριν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Σεβ.
Καναδᾶ κ. Ἀκάκιος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀστρορίας κ. Πέτρου χειροτονή-
θη διαδοχικῶς εἰς Ἀναγνώστην, Ὑποδιάκονον καὶ
Διάκονον ὁ Ἀνδρέας Σωκορίτσας ἀπόφοιτος τῆς Θεο-
λογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετο-
νομασθεὶς εἰς Νεκτάριον.

Ἐσχόμεθα αὐτῷ καλὴν ἱερωτικὴν σταδιοδρομίαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως
μας ἐνημερώσουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κα-
τοικίας των.